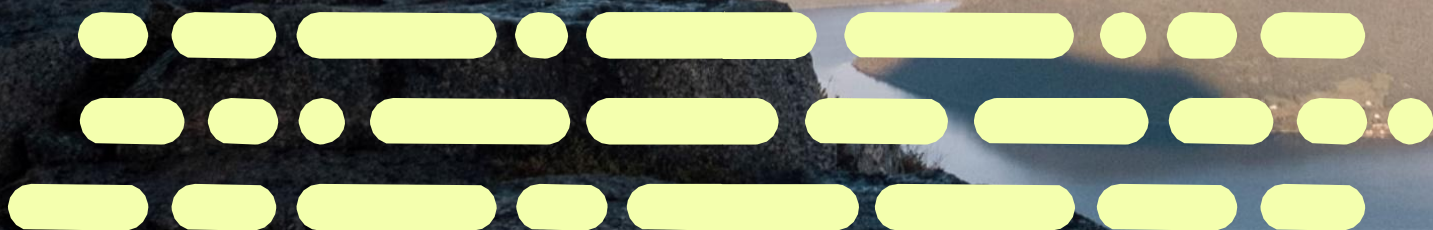

TARPINĖS FINANSINĖS ATASKAITOS

už periodą,
pasibaigusį
2025 m. birželio 30 d.

Įmonės pavadinimas	ADB „Gjensidige“
Įmonės kodas	110057869
Adresas	Žalgirio g. 90, Vilnius, Lietuva
Telefonas	1626
El. paštas	info@gjensidige.lt
Tinklapis	www.gjensidige.lt , www.gjensidige.lv , www.gjensidige.ee
Pagrindinė veiklos sritis	Ne gyvybės draudimo paslaugos
Generalinis direktorius	Aki Sanne
Vyriausioji buhalterė	Jolanta Markelienė
Vyriausiasis aktuaras	Jurgis Navikas
Finansinių metų pradžia	2025 m. sausio 1 d.
Finansinių metų pabaiga	2025 m. gruodžio 31 d.
Auditorius	UAB „Deloitte Lietuva“

Duomenys kaupiami ir saugomi Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre.

Bendrovės valdyba:

Pirmininkas (-ė) **Jostein Amdal**

Narys (-ė) **Aysegül Cin**

Narys (-ė) **Martin Danielsen**

Narys (-ė) **Anita Gundersen**

Narys (-ė) **Bernhard Leon Zysman**

TURINYS

PELNO IR NUOSTOLIŲ IR KITŲ BENDRŲJŲ PAJAMŲ ATASKAITA	4
FINANSINĖS BŪKLĖS ATASKAITA.....	5
NUOSAVO KAPITALO POKYČIŲ ATASKAITA	6
PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA	7
AIŠKINAMASIS RAŠTAS	8
I. BENDROJI INFORMACIJA	8
II. REIKŠMINGA APSKAITOS POLITIKOS INFORMACIJA.....	8
III. ĮVERTINIMŲ METODAI	14
IV. RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS	14
V. PASTABOS	20
1. Ilgalaikis materialus ir nematerialusis turtas.....	20
2. Finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje	21
3. Kitos gautinos sumos	21
4. Pinigai ir pinigų ekvivalentai.....	21
5. Įstatinis kapitalas.....	21
6. Draudimo sutarčių įsipareigojimai	22
7. Perdraudimo sutarčių turtas	24
8. Kiti įsipareigojimai	25
9. Atidėjiniai	25
10. Draudimo pajamos	26
11. Sandoriai su susijusiomis šalimis.....	26
12. Norminių aktų laikymasis.....	26
13. Naudojimo teise valdomas turtas ir nuomos įsipareigojimai	26
14. Neapibrėžtumai ir įsipareigojimai	27
15. Įvykiai po finansinės būklės ataskaitos sudarymo	27

ADB „Gjensidige“ tarpinės finansinės ataskaitos už periodą, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

PELNO IR NUOSTOLIŲ IR KITŲ BENDRŲJŲ PAJAMŲ ATASKAITA

Už periodus, pasibaigusius birželio 30 d.

TŪKST. EURŲ	Pastaba	2025 m.	2024 m.
Draudimo pajamos	10	78 991	76 736
Draudimo paslaugų sąnaudos		(48 544)	(55 823)
Kitos draudimo paslaugų sąnaudos		(20 323)	(20 983)
Draudimo veiklos rezultatas prieš perdraudimą		10 124	(70)
Perdraudimo veiklos rezultatas, grynąja verte		(4 571)	909
Draudimo paslaugų rezultatas		5 553	839
Palūkanų pajamos		1 246	617
Grynieji investicijų tikrosios vertės pokyčiai		1 270	518
Finansinio turto grynas realizuotas pelnas ir nuostoliai		(1)	514
Investicijų valdymo sąnaudos		(127)	(97)
Investicinės veiklos rezultatas		2 388	1 552
Draudimo finansinės pajamos arba sąnaudos		86	(378)
Perdraudimo finansinės pajamos arba sąnaudos		(35)	217
Grynosios finansinės draudimo sąnaudos / pajamos		51	(161)
Kitos pajamos		62	78
Kitos sąnaudos		(82)	(94)
Pelnas (nuostoliai) prieš apmokestinimą		7 972	2 214
Mokesčių sąnaudos		(130)	(36)
Ataskaitinių metų pelnas (nuostoliai)		7 842	2 178
Kitos bendrosios pajamos už metus		-	-
Straipsniai, kurie ateityje nebus perklasifikuojami į pelną (nuostolius)		-	-
Bendrųjų pajamų iš viso		7 842	2 178

8–27 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Aki Sanne
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2025 m. rugpjūčio 1 d.

ADB „Gjensidige“ tarpinės finansinės ataskaitos už periodą, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

FINANSINĖS BŪKLĖS ATASKAITA

2025 m. birželio 30 d. duomenimis

TURTAS, TŪKST. EURŲ	Pastaba	2025-06-30	2024-12-31
Pinigai ir pinigų ekvivalentai	4	6 742	7 632
Finansinis turtas, vertinamas tikraja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje	2	152 062	148 620
Kitos gautinos sumos	3	2 022	1 935
Kitos ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos		918	747
Perdraudimo sutarčių turtas	7	19 816	22 484
Nekilnojamas turtas ir įranga	1	582	701
Naudojimo teise valdomas turtas	13	2 882	3 170
Nematerialusis turtas	1	2 969	3 227
Atidėtojo mokesčio turtas		1 888	1 888
TURTO IŠ VISO		189 881	190 404

ĮSIPAREIGOJIMAI IR NUOSAVAS KAPITALAS, TŪKST. EURŲ

Draudimo sutarčių įsipareigojimai	6	116 241	123 019
Perdraudimo sutarties įsipareigojimai		1 008	2 242
Pelno mokesčio įsipareigojimai		261	357
Mokesčiai ir socialinio draudimo įmokos		1054	873
Kiti įsipareigojimai	8	3 936	3 511
Sukauptos sąnaudos ir ateinančių laikotarpių pajamos		6 733	6 628
Nuomos įsipareigojimai	13	2 996	3 275
Atidėjiniai	9	2 254	2 942
Iš viso įsipareigojimų		134 483	142 847
Įstatinis kapitalas	5	56 184	56 184
Perkainojimo rezervas		21	22
Ankstesnių ataskaitinių metų nepaskirstyti nuostoliai		(8 649)	(15 567)
Ataskaitinių metų pelnas		7 842	6 918
Iš viso nuosavo kapitalo		55 398	47 557
IŠ VISO ĮSIPAREIGOJIMŲ IR NUOSAVO KAPITALO		189 881	190 404

8-27 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Aki Sanne
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2025 m. rugpjūčio 1 d

ADB „Gjensidige“ tarpinės finansinės ataskaitos už periodą, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

NUOSAVO KAPITALO POKYČIŲ ATASKAITA

Už periodą, pasibaigusį 2025 m birželio 30 d.

TŪKST. EURŲ	Išstatinis kapitalas	Perkainavimo rezervas	Nepaskirstytas pelnas (nuostoliai)	Iš viso
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	56 184	22	(15 568)	40 638
Iš viso bendrųjų pajamų per metus	-	-	2 178	2 178
Likutis 2024 m. birželio 30 d.	56 184	22	(13 390)	42 816
Iš viso bendrųjų pajamų per metus	-	-	4 741	4 741
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	56 184	22	(8 649)	47 557
Iš viso bendrųjų pajamų per laikotarpį	-	-	7 842	7 842
Perkainoto turto nusidėvėjimas	-	(1)	1	-
Kita	-	-	(1)	(1)
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	56 184	21	(807)	55 398

8-27 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Aki Sanne
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2025 m. rugpjūčio 1 d

ADB „Gjensidige“ tarpinės finansinės ataskaitos už periodą, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA

Už periodus, pasibaigusius birželio 30 d.

TŪKST. EURŲ	Pastaba	2025 m.	2024 m.
Pagrindinės veiklos pinigų srautai			
Gautos tiesioginio draudimo įmokos		77 604	73 694
Išmokėtos tiesioginio draudimo išmokos		(53 848)	(57 933)
Grynosios įplaukos / mokėjimai iš perleistų perdraudimo sutarčių		(3 028)	1 914
Sumokėtas pelno mokestis		(219)	(129)
Sumokėtos veiklos sąnaudos		(20 324)	(21 458)
Kitos gautos sumos, grynąja verte		882	970
Grynieji pagrindinės veiklos pinigų srautai		1 067	(2 942)
Investicinės veiklos pinigų srautai			
Investicijų įsigijimas		(1 995)	(54 096)
Investicijų perleidimas		262	56 964
Gautos palūkanos		806	124
Kita investicinė veikla		(127)	(97)
Materialiojo ir nematerialiojo turto įsigijimas		(406)	(278)
Grynieji investicinės veiklos pinigų srautai		(1 460)	2 617
Finansinės veiklos pinigų srautai			
Sumokėtos nuomos įsipareigojimų sumos	13	(466)	(474)
Sumokėtos nuomos įsipareigojimo palūkanos	13	(31)	(34)
Grynieji finansinės veiklos pinigų srautai		(497)	(508)
Grynasis pinigų ir pinigų ekvivalentų padidėjimas		(890)	(833)
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pradžioje		7 632	6 988
Pinigai ir pinigų ekvivalentai laikotarpio pabaigoje		6 742	6 155

8-27 puslapiuose pateiktos pastabos yra neatskiriama šių finansinių ataskaitų dalis.

Aki Sanne
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras

2025 m. rugpjūčio 1 d.

ADB „Gjensidige“ tarpinės finansinės ataskaitos už periodą, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

I. BENDROJI INFORMACIJA

Bendroji informacija

ADB „Gjensidige“ (toliau – Bendrovė) buvo įregistruota Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre 1993 m. rugpjūčio 9 d.

Bendrovė teikia ne gyvybės draudimo paslaugas. Draudimo veiklos licencijos Nr. 21.

2025 m. birželio 30 d. Bendrovės akcinį kapitalą sudarė 7 623 384 paprastosios akcijos, kurių kiekvienos nominalioji vertė buvo 7,37 euro (2025 m. gruodžio 31 d. duomenimis – 7 623 384 paprastosios akcijos, kurių kiekvienos nominalioji vertė buvo 7,37 euro).

100 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo priklauso „Gjensidige Forsikring“ ASA, įmonės kodas 995568217, buveinės adresas Schweigaards gate 21, 0191, 0301 Oslas, Norvegija (toliau – „Gjensidige Forsikring“ ASA).

2025 m. birželio 30 d. duomenimis, „Gjensidige Forsikring“ ASA grupei Baltijos šalyse priklausė šios bendrovės:

- ADB „Gjensidige“ su filialais Latvijoje ir Estijoje;
- „RedGo Estonia“ OÜ, kuriai priklauso Lietuvoje veikianti UAB „RedGo Lithuania.“

Patronuojančioji įmonė „Gjensidige Forsikring“ ASA yra įregistruota Oslo vertybinių popierių biržoje. Bendrovė neturi pagrindinės patronuojančiosios įmonės.

Bendrovės darbuotojai

2025 m. birželio 30 d. duomenimis, Bendrovė turėjo 635 darbuotojus (2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis – 661 darbuotoją):

Šalis	2025-06-30	2024-12-31
Lietuva	425	442
Latvija	173	181
Estija	37	38
Iš viso	635	661

Bendrovės veikla

Bendrovė turi leidimą verstis toliau nurodytų grupių draudimo arba savanoriško atskirų rizikų draudimo veikla:

- sausumos transporto priemonių, išskyrus geležinkelių transportą, draudimas;
- su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su orlaivių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- su laivų (jūrų ir vidaus vandenų) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas nuo nelaimingų atsitikimų;

- orlaivių draudimas;
- krovinių draudimas;
- turto draudimas nuo kitų rizikų;
- bendrosios civilinės atsakomybės draudimas;
- draudimas ligos atveju;
- laivų (jūrų ir vidaus vandenų) draudimas;
- turto draudimas nuo gaisro ir stichinių nelaimių;
- laidavimo draudimas;
- finansinių nuostolių draudimas;
- pagalbos draudimas;
- geležinkelių riedmenų draudimas

Bendrovės draudimo veiklos licencija suteikia teisę teikti šių tipų privalomojo draudimo paslaugas:

- transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas;
- privalomasis statybinių konstrukcijų, rekonstrukcijos, remonto, renovacijos (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo valdymo, statybos ir civilinės atsakomybės draudimas;
- privalomasis stambių biomedicinos srities tyrėjų ir rangovų atsakomybės draudimas;
- geležinkelio transporto įmonių (vežėjų) ir įmonių, kurios naudoja viešąją geležinkelių infrastruktūrą, privalomasis atsakomybės draudimas;
- bankroto administratorių, vykdančių bendrovių bankroto procedūras, profesinės atsakomybės draudimas;
- kelionių organizatorių įsipareigojimų įvykdymo garantijos draudimas.

Informacija apie Bendrovės filialus ir atstovybes

2025 m. birželio 30 d. duomenimis, Bendrovė turėjo 2 užsienio filialus – Latvijoje (3 regionai) ir Estijoje, taip pat 8 pardavimo skyrius Lietuvoje (2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis – 2 užsienio filialus ir 8 pardavimo skyrius). Bendrovės pagrindinė buveinė yra įsikūrusi adresu Žalgirio g. 90, Vilnius.

Informacija apie Bendrovės patronuojamąsias ir asocijuotąsias įmones

2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė neturėjo patronuojamųjų ir asocijuotųjų įmonių.

Finansiniai metai

Bendrovės finansiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

II. REIKŠMINGA APSKAITOS POLITIKOS INFORMACIJA

Atitiktis standartams

Pateiktos Bendrovės finansinės ataskaitos parengtos pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus (TFAS), priimtus taikyti Europos Sąjungoje. Tarpinės finansinės ataskaitos yra parengtos pagal 2024 metų Bendrovės apskaitos politiką su kai kuriomis išimtimis. Tarpinėse finansinėse ataskaitose nėra atskleidžiama visa informacija, kuri yra reikalaujama atskleisti metinėje finansinėje ataskaitoje ir turi būti skaitoma kartu su 2024 metų finansinėmis ataskaitomis.

Rengiant tarpines finansines ataskaitas atliekami įvertinimai, rengiami įverčiai ir daromos prielaidos, turintys įtaką apskaitos politikos taikymui bei finansinėse ataskaitose pateiktoms turto, įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų sumoms. Faktiniai rezultatai gali skirtis nuo šių įvertinimų. Reikšmingiausi vertinimai, susiję su apskaitos politikos taikymu, ir svarbiausi įverčių neapibrėžtumo šaltiniai yra tokie patys rengiant tarpinę finansinę ataskaitą kaip ir 2024 m. metinę finansinę ataskaitą.

Finansinės ataskaitos parengtos darant prielaidą, kad

artimiausioje ateityje Bendrovė galės toliau tęsti veiklą.

Funkcinė ir pateikimo valiuta

Finansinės ataskaitos pateikiamos tūkstančiais eurų (tūkst. eurų), jei nenurodyta kitaip Bendrovės funkcinė valiuta yra euras (EUR).

Užsienio valiuta

Sandoriai užsienio valiuta yra perskaičiuojami į atitinkamos šalies funkcinę valiutą taikant sandorio atlikimo dieną Europos Centrinio Banko skelbiamą euro ir užsienio valiutos santykį. Piniginis turtas ir įsipareigojimai, įvertinti užsienio valiuta, yra perskaičiuojami į funkcinę valiutą pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte, yra perskaičiuojami taikant jų tikrosios vertės nustatymo dieną galiojusį valiutos kursą. Užsienio valiuta įvertinti nepiniginiai straipsniai, vertinami įsigijimo savikaina arba perkainota verte, yra perskaičiuojami taikant operacijos arba perkainojimo dieną galiojusį valiutos kursą.

Pajamos ir sąnaudos dėl valiutos kurso pasikeitimo, perskaičiuojant turtą ar įsipareigojimus į eurus, įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą tuo laikotarpiu, kai valiutos kursas pasikeičia.

Nematerialusis turtas

Nematerialusis turtas apima programinę įrangą. Nematerialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizaciją ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Amortizacija yra skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką.

Nekilnojamasis turtas ir įranga

Įranga ir įrengimai (toliau – ilgalaikis materialusis turtas) ilgalaikis materialusis turtas apskaitomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio po ilgalaikio materialiojo turto įvedimo į eksploataciją ir yra skaičiuojamas taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) nusidėvėjimo skaičiavimo metodą per įvertintą naudingą turto naudojimo laiką.

Jeigu ilgalaikį materialųjį turtą sudaro svarbūs komponentai, kurių naudojimo laikotarpiai skiriasi, jie apskaitomi kaip atskiri ilgalaikio materialiojo turto vienetai.

Vėlesnės remonto išlaidos, susijusios su jau atiduotu į eksploataciją ilgalaikiu materialiuoju turtu, pridedamos prie apskaitinės ilgalaikio materialiojo turto vertės, jei jos pailgina turto naudingo tarnavimo laikotarpį ar pagerina jo naudingąsias savybes. Visos kitos patirtos remonto išlaidos pripažįstamos sąnaudomis pelne (nuostoliuose) tuo metu, kai jos yra patiriamos. Pelnas ar nuostoliai, susidarantys dėl ilgalaikio materialiojo turto pardavimo, apskaičiuojami kaip skirtumas tarp pardavimo įplaukų ir turto likutinės vertės. Gautas pelnas ar patirti nuostoliai iš ilgalaikio materialiojo turto perleidimo yra pripažįstami tų metų pelno (nuostolių) ataskaitoje.

Kiekvienų metų pabaigoje Bendrovė peržiūri ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laiką, likutinę vertę ir nusidėvėjimo metodą, o įvertinimo pakeitimo, jei toks yra, įtaką pripažįsta perspektyviai.

Ilgalaikio materialiojo turto vertės sumažėjimo, turto nurašymo nuostoliai bei nusidėvėjimo sąnaudos priskiriami Bendrovės veiklos sąnaudoms.

sumažėjimas

Kiekvieno finansinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė peržiūri likutinę nekilnojamojo turto, ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertę, kad nustatytų, ar yra kokių nors požymių, kad šio turto vertė sumažėjo. Jei tokių požymių yra, Bendrovė įvertina šio turto atsiperkamąją vertę tam, kad būtų galima įvertinti vertės sumažėjimą (jei toks yra). Kai neįmanoma įvertinti atskiro turto vieneto atsiperkamosios vertės, Bendrovė apskaičiuoja pinigų kuriančios vieneto grupės, kuriai šis turtas priklauso, atsiperkamąją vertę. Kai gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas, įmonės turtas yra paskirstomas atskiriems pinigų kuriantiems vienetais arba Bendrovės turtas yra paskirstomas mažiausioms pinigų kuriančių vienetų grupėms, kurioms gali būti nustatytas patikimas ir nuoseklus paskirstymo pagrindas.

Atsiperkamoji vertė yra didesnė iš šių verčių: tikroji turto vertė, atėmus pardavimo išlaidas, arba to turto naudojimo vertė. Įvertinant naudojimo vertę, tikėtini ateities pinigų srautai yra diskontuojami iki dabartinės vertės naudojant ikimokestinę diskonto normą, įvertintą pagal dabartines rinkos sąlygas egzistuojančią pinigų laiko vertę bei su turtu susijusią riziką.

Jei turto (ar pinigų kuriančio vieneto) įvertinta atsiperkamoji vertė yra mažesnė nei šio turto apskaitinė vertė, apskaitinė turto (ar pinigų kuriančio vieneto) vertė sumažinama iki atsiperkamosios šio turto vertės. Nuostoliai dėl vertės sumažėjimo pripažįstami iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju nuostoliai dėl vertės sumažėjimo yra apskaitomi kaip perkainojimo rezervo (jei toks sudarytas) sumažėjimas.

Jei po nuostolio dėl vertės sumažėjimo pripažinimo turto vertė padidėja, tai apskaitinė turto (pinigų kuriančio vieneto) vertė padidinama iki naujai apskaičiuotos turto atsiperkamosios vertės, bet taip, kad padidėjimas neviršytų apskaitinės šio turto (pinigų kuriančio vieneto) vertės, jei nuostoliai dėl vertės sumažėjimo ankstesniais metais nebūtų buvę pripažinti. Turto vertės sumažėjimo atstatymas pripažįstamas pajamomis iš karto, nebent šis turtas anksčiau buvo perkainotas. Tuo atveju vertės sumažėjimo atstatymas yra apskaitomas kaip perkainojimo rezervo padidėjimas.

Finansinis turtas ir įsipareigojimai

VERTINIMO KATEGORIJOS

Finansinių priemonių klasifikavimas pirminio pripažinimo metu priklauso nuo sutartinių sąlygų ir priemonių valdymo verslo modelio. Draudimo sutarčių portfelis turi atitikti pinigų srautus iš draudimo veiklos. Investuojama į skolos priemones, kurių trukmė ir valiuta atitinka draudimo veiklos pinigų srautų trukmę ir valiutą. Didžioji dalis investicijų atitiktų tik pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimų (angl. SPPI) testą ir galėtų būti apskaitoma pagal amortizuotą savikainą. Tačiau, siekdama sumažinti investicijų ir draudimo įsipareigojimų apskaitos neatitikimą, Bendrovė pasirinko šį turtą vertinti tikrąja verte per pelną ar nuostolius (FVTPL).

Nors dėl padidėjusios palūkanų normos sumažėja portfelyje esančių fiksuotųjų pajamų vertybinių popierių rinkos vertė, dėl diskontavimo efekto taip pat sumažėja draudimo įsipareigojimų vertė, kaip ir priešingai. Todėl Bendrovei paprastai neįvyksta reikšmingos rizikos, susijusios su palūkanų normomis ir jų svyravimu, atsirandančio dėl Bendrovės su palūkanomis susijusio turto ir įsipareigojimų skirtingų išpirkimo terminų ar palūkanų perkainojimo profilio, daroma įtaka.

Finansiniai įsipareigojimai vertinami arba tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje arba amortizuota savikaina (pvz., kiti įsipareigojimai).

Ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto vertės

PRIPAŽINIMAS IR PRIPAŽINIMO NUTRAUKIMAS

Finansinės priemonės pripažįstamos tada, kai Bendrovė tampa priemonės sutartinių sąlygų šalimi. Pirminis pripažinimas atliekamas tikrąja verte. Išskyrus finansinį turtą ir finansinius įsipareigojimus, pripažįstamus FVTPL, prie šios sumos pridedamos sandorio išlaidos. FVTPL vertinamo finansinio turto ir įsipareigojimų sandorių išlaidos pripažįstamos pelno (nuostolių) ataskaitoje, kai jos patiriamos. Paprastai pirminis pripažinimas yra lygus sandorio kainai. Po pirminio pripažinimo priemonės vertinamos taip, kaip aprašyta toliau.

Finansinio turto pripažinimas nutraukiamas, kai pasibaigia sutartinės teisės į pinigų srautus iš finansinio turto arba kai Bendrovė perduoda finansinį turtą pagal sandorį, kuriuo perleidžiama visa arba beveik visa su turto nuosavybe susijusi rizika ir nauda.

FINANSINIS TURAS IR ĮSIPAREIGOJIMAI, VERTINAMI TIKRĄJA VERTE PELNO (NUOSTOLIŲ) ATASKAITOJE

Finansinis turtas ir įsipareigojimai, vertinami tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje, vertinami tikrąja verte finansinių ataskaitų datą. Tikrosios vertės pokyčiai pripažįstami pelno (nuostolių) ataskaitos eilutėje „Grynieji investicijų tikrosios vertės pokyčiai“.

Tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje vertinamą kategoriją sudaro akcijos su panašiomis charakteristikomis, obligacijos ir kiti fiksuotųjų pajamų vertybiniai popieriai.

FINANSINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI AMORTIZUOTA SAVIKAINA

Finansiniai įsipareigojimai vertinami amortizuota savikaina, taikant faktinių palūkanų metodą.

TIKROSIOJOS VERTĖS APIBRĖŽIMAS

Tikroji vertė yra kaina, kokia už kiekvieną turtą ir (arba) įsipareigojimą gali būti atsiskaityta pagal įprastą sandorį tarp rinkos dalyvių vertinimo dieną.

Tikrajai vertei apskaičiuoti taikomi skirtingi vertinimo būdai ir metodai, priklausomai nuo finansinių priemonių rūšies ir to, kiek jomis prekiaujama aktyviosiose rinkose. Visos priemonės priskiriamos vienam iš trijų lygių vertinimo hierarchijoje, remiantis žemiausio lygio duomenimis, kurie yra reikšmingi visai tikrajai vertei nustatyti.

Toliau pateikiama informacija apie skirtingus vertinimo lygius ir tai, koks finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai priskiriami atitinkamiems lygiams.

KOTIRUOJAMOS KAINOS AKTYVIOSE RINKOSE

Kotiruojamos kainos aktyviosiose rinkose laikomos geriausiu turto ir (arba) įsipareigojimo tikrosios vertės įvertinimu. Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami pagal kotiruojamas kainas aktyviosiose rinkose, jei jų tikroji vertė apskaičiuojama remiantis lengvai ir reguliariai prieinamomis kainomis, o šios kainos atspindi faktinius ir reguliariai vykstančius sandorius, grindžiamus šalių nepriklausomumo viena nuo kitos principu. Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami pagal kotiruojamas kainas aktyviosiose rinkose, priskiriami pirmajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Toliau nurodytas finansinis turtas priskiriamas pirmajam vertinimo hierarchijos lygiui:

- vyriausybės užtikrintos obligacijos ir kiti fiksuotųjų pajamų vertybiniai popieriai;
- įmonių obligacijos.

VERTINIMAS REMIANTIS STEBIMAIS RINKOS DUOMENIMIS

Kai kotiruojamų kainų aktyviosiose rinkose nėra, finansinio turto ir (arba) įsipareigojimų tikrąją vertę pageidautina nustatyti remiantis

vertinimo metodais, pagrįstais stebimais rinkos duomenimis.

Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami remiantis stebimais rinkos duomenimis, jei jų tikroji vertė nustatoma remiantis kainomis, kurios nėra kotiruojamos, bet yra stebimos tiesiogiai (kaip kainos) arba netiesiogiai (išvestos iš kainų). Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami remiantis stebimais rinkos duomenimis, priskiriami antrajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Toliau nurodytas finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai priskiriami antrajam vertinimo hierarchijos lygiui:

- akcijų fondai, obligacijų fondai, rizikos draudimo fondai ir mišrūs fondai, kurių tikroji vertė apskaičiuojama pagal fondų pagrindinių investicijų tikrąją vertę;
- obligacijos, sertifikatai arba indekso obligacijos, kurios nėra įtrauktos į biržos sąrašus arba yra įtrauktos į biržos sąrašus, tačiau sandoriai nevyksta reguliariai. Šios kategorijos į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos priemonės vertinamos remiantis stebimomis pajamingumo kreivėmis ir, jei taikoma, apskaičiuotais kredito skirtumais.

VERTINIMAS REMIANTIS NESTEBIMAIS RINKOS DUOMENIMIS

Kai nėra nei kotiruojamų kainų aktyviosiose rinkose, nei stebimų rinkos duomenų, finansinio turto ir (arba) įsipareigojimų tikroji vertė apskaičiuojama remiantis vertinimo metodais, kurie grindžiami nestebimais rinkos duomenimis.

Laikoma, kad finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimas vertinami remiantis nestebimais rinkos duomenimis, jei jų tikroji vertė apskaičiuojama nesiremiant kotiruojamomis kainomis aktyviosiose rinkose arba stebimais rinkos duomenimis. Finansinis turtas ir (arba) įsipareigojimai, vertinami remiantis nestebimais rinkos duomenimis, priskiriami trečiajam vertinimo hierarchijos lygiui.

Pinigai ir pinigų ekvivalentai

Pinigai – pinigai Bendrovės kasoje ir bankų sąskaitose. Pinigų ekvivalentai – trumpalaikės (iki trijų mėnesių nuo įsigijimo datos) likvidžios investicijos, kurios gali būti greitai iškeičiamos į žinomas pinigų sumas ir kurių vertės pasikeitimo rizika yra nereikšminga.

Įstatinis kapitalas ir rezervai

Įstatinis kapitalas ir rezervai yra apskaitomi nominaliąja verte.

Privalomasis rezervas

Pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymą privalomasis rezervas sudaromas iš paskirstytinojo pelno. Bendrovės privalo pervesti į privalomąjį rezervą 5 proc. grynojo pelno, kol bendra šio rezervo suma pasiekia 10 proc. Bendrovės įstatinio kapitalo. Privalomąjį rezervą galima naudoti tik Bendrovės nuostoliams padengti. Privalomojo rezervo dalis, viršijanti 10 proc. įstatinio kapitalo, gali būti perskirstyta, skirstant kitų finansinių metų pelną. 2025 m. kovo 31 d. jis dar nebuvo sudarytas dėl nuostolių, sukauptų per praėjusius metus.

Draudimo įsipareigojimai

Atlikdama pradinį pripažinimą, draudimo sutartims vertinti Bendrovė taiko įmokų paskirstymo metodą (angl. premium allocation approach, PAA).

Draudimo sutarčių grupė anksčiausiai pripažįstama nuo:

- grupės draudimo apsaugos laikotarpio pradžioje;
- draudėjo pirmojo apmokėjimo datos;
- arba, jei sutarčių grupė yra arba tampa nuostolinga, nuostoliai pripažįstami nedelsiant.

Testavimas ar sutartys yra nuostolingos atliekamas detaliu lygmeniu, užtikrinant, kad sutarčių grupė būtų vienašūšė ir kad pelningomis sutartimis nebūtų subsidijuojamos nuostolingos sutartys. Pelningų

sutarčių atveju, pajamos grindžiamos sukauptomis paslaugomis.

Draudimo sutarčių įsipareigojimus sudaro likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (toliau – LRC, angl. liability for remaining coverage) ir patirtų žalų įsipareigojimas (toliau – LIC, angl. liability for incurred claims). LRC – tai likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas, o LIC apima jau patirtas išmokų sąnaudas ir kitas patirtas draudimo sąnaudas. Perdraudimo sutarčių turtą sudaro likusios draudimo apsaugos turtas (toliau – ARC, angl. asset for remaining coverage) ir patirtų žalų turtas (toliau – AIC, angl. asset for incurred claims), t. y. perdraudikų dalis patirtose sąnaudose.

Perdraudimo veiklos rezultatai ir bendri draudimo veiklos rezultatai yra pateikiami atskirai.

Draudimo finansinės pajamos arba sąnaudos pateikiamos pelno ir (arba) nuostolių ataskaitoje.

Bendrovė nediskontuoja likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo, kad atspindėtų draudimo polisų, kurių apsaugos laikotarpis yra ne ilgesnis kaip vieni metai, pinigų laiko vertę ir finansinę riziką. Jeigu Bendrovė numato, kad žalos bus apmokėtos per vienus metus nuo įvykio datos arba anksčiau, Bendrovė nekoreguoja būsimųjų pinigų srautų pagal pinigų laiko vertę ir finansinių rizikų poveikį. Tačiau žalos, kurias sureguliuoti trunka ilgiau nei vienus metus, diskontuojamos taikant diskonto normą tuo metu, kai patirta žala pripažįstama. Bendrovė paskirsto finansines pajamas arba išlaidas tarp pelno ir nuostolių, taikydama sisteminio paskirstymo metodą, per visą grupės sutarčių laikotarpį.

TIESIOGINIO DRAUDIMO SUTARTYS: DRAUDIMO SUTARČIŲ GRUPĖS

Norint nustatyti tinkamą grupavimo lygį, atsižvelgiama į toliau nurodytus elementus:

- kur priimami sprendimai;
- koku lygiu produktus galima būtų apibendrinti produktų struktūroje, kad jie vis dar būtų laikomi kaip keliantys tokią pačią riziką;
- atskirų portfelių reikšmingumas priklausomai nuo jų dydžio.

Bendrovė grupuoja draudimo polisus į grupes atsižvelgdama į jų nuostolingumą ir rizikos kilmę.

TIESIOGINIO DRAUDIMO SUTARTYS: SUTARČIŲ GRUPAVIMAS IR (ARBA) NUOSTOLINGOS SUTARTYS

Visos draudimo sutartys sudaromos pagal patvirtintą tarifą arba vertinant draudžiamąją riziką atskirai. Visos įmokos nustatomos taip, kad būtų galima tikėtis pelno, o pirminio pripažinimo metu nesitikima, kad sutartys bus nuostolingos. Kai kurių sutarčių faktinis rezultatas gali būti kitoks, tačiau „Gjensidige“ labai atidžiai prižiūri visų sutarčių faktinį rezultatą ir prireikus keičia įmoką, kad ilgainiui nė viena sutartis netaptų nuostolinga.

Kadangi draudimo įmokos mokamos iš anksto per draudimo laikotarpį, kuris paprastai trunka vienus metus, draudimo sutarčių grupės vertinamos ar nėra nuostolingos atsižvelgiant į tikėtiną kombinuotą rodiklį, patikslintą rizikos korekcija ir galiausiai – į diskontuotą nuostolio komponentą (pinigų laiko vertę).

Todėl Bendrovė kiekvienam portfeliui priskiria grupes su sutartimis, kurios neturi galimybės tapti nuostolingomis, arba sutartimis, kurios yra nuostolingos pirminio pripažinimo metu. Pelningos ir nuostolingos sutartys bus suskirstytos į grupes pagal sutarties sudarymo metus.

TIESIOGINIO DRAUDIMO SUTARTYS: VERTINIMO METODAS

Bendrovė pasirenko vertinti tiesioginio draudimo sutartis pagal PAA metodą. Daugumos Bendrovės sutarčių draudimo apsaugos laikotarpis yra vieni metai arba trumpesnis. Apskaitydama sutartis, kurių draudimo apsaugos laikotarpis

yra ilgesnis nei vieni metai, „Gjensidige“ įvertino, kad likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų suma reikšmingai nesiskirs nuo įsipareigojimų sumos, kuri būtų nustatyta taikant bendrąjį vertinimo modelį (BBA), todėl tokioms sutartims taip pat taikomas PAA metodas.

Pirminio pripažinimo metu likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus Bendrovė vertina pagal PAA modelį. Įsipareigojimų balansinę vertę sudaro įmokos, gautos pirminio pripažinimo metu.

Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų apskaitinė vertė yra laikotarpio pradžioje buvusi apskaitinė vertė, pridėjus per laikotarpį gautas įmokas ir atėmus sumas, pripažintas draudimo pajamomis už paslaugas, suteiktas per tą laikotarpį. Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimai atitinka perkeltų įmokų techninį atidėjinį, atėmus gautinas įmokas.

Patirtų žalų įsipareigojimai, apimantys su anksčiau suteiktomis paslaugomis susijusius įvykdymo pinigų srautus, vertinami remiantis būsimų mokėjimų už patirtas žalas ir išmokų sąnaudas geriausiu įverčiu. Būsimi mokėjimai grindžiami istoriniu mokėjimu modeliu.

Bendrovė pasirenko pripažinti draudimo įsigijimo sąnaudas tiesiogiai pelno ir nuostolių ataskaitoje, kai jos patiriamos.

TIESIOGINIO DRAUDIMO SUTARTYS: DISKONTAVIMAS

Didelė dalis patirtų žalų įsipareigojimų susidaro dėl „ilgai reguliuojamos“ (angl. long-tailed) draudimo veiklos, kurios trukmė yra ilgesnė nei vieni metai, todėl Bendrovė pasirenko diskontuoti patirtų žalų įsipareigojimus pagal visus produktus. Būsimieji pinigų srautai diskontuojami naudojant EIOPA palūkanų normos kreivę, netaikant svyravimų korekcijos. EIOPA normos yra ilgos galiojimo trukmės ir suteikia pakankamai gerą apsidraudimą nuo investavimo rizikos.

Didelė dalis su likusios draudimo apsaugos įsipareigojimais susijusių įmokų yra gautos tais pačiais metais, kuriais suteikiama draudimo apsauga. Be to, nemaža dalis įmokų mokamos kas mėnesį arba ketvirtį. Tai reiškia, kad likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų finansinė komponentė yra labai ribota, todėl ji nėra diskontuojama.

TIESIOGINIO DRAUDIMO SUTARTYS: RIZIKOS KOREKCIJA

Rizikos korekcija (RK) – tai kompensacija, kurios subjektas reikalauja už jo patiriamą netikrumą dėl pinigų srautų sumos ir laiko, kuris atsiranda dėl nefinansinės rizikos subjektui vykdant draudimo sutartis. Jos apskaičiavimui pasirinktas procentilio metodas, todėl ir rizikos korekcija pasirenkama taip, kad atitiktų 80 proc. labiausiai tikėtino žalų įsipareigojimo pasiskirstymo.

80 proc. patikimumo lygis yra suderinamas su Bendrovės kapitalo sąnaudomis iki išmokų techninių atidėjinių galutinio panaudojimo (angl. final run-off). Galutinė rizika pasirinkta dėl to, nes apskaitoje įsipareigojimai parodomi suma, kuria jie buvo įvertinti iki galutinio panaudojimo.

Bendrovė, siekdama nustatyti RK, parengė savo modelį remdamasi Direktyvos „Mokumas II“ rizikos maržos skaičiavimu. Rizikos korekcija skaičiuojama atsižvelgiant į galutinę riziką ir taip, kad atitiktų Grupės pasirinktą 80 proc. patikimumo lygmenį.

80 proc. patikimumo lygis iki galutinio panaudojimo atitinka vieno metų rizikos 95 proc. patikimumo lygį.

Pelno mokestis

Pelno mokesčio sąnaudas sudaro ataskaitinių metų pelno mokesčio ir atidėtojo pelno mokesčio sąnaudos.

Ataskaitinių metų pelno mokestis

Ataskaitinių metų pelno mokestis skaičiuojamas vadovaujantis kiekvienos šalies mokesčių įstatymais, įskaitant užsienio filialus, ir remiantis rezultatais atitinkamoje šalyje.

Lietuvoje ataskaitinių metų pelno mokestis mokamas remiantis tų metų apmokestinamu pelnu. Apmokestinamas pelnas skiriasi nuo grynojo pelno, nurodyto pelno (nuostolių) ataskaitoje, nes į jį neįtrauktos pajamų ar sąnaudų eilutės, kurios buvo apmokestinamos arba išskaičiuojamos kitais metais, taip pat neįtraukiamos eilutės, kurios niekada nėra apmokestinamos arba išskaičiuojamos. Pelno mokestis skaičiuojamas taikant mokesčių tarifus, kurie buvo taikomi iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos Lietuvoje Bendrovei buvo taikomas 16 proc. pelno mokestis (2024 m. – 15 proc.).

Latvijoje pelno mokestis taikomas paskirstytajam pelnui, apskaičiuotam santykiu 20/80 nuo grynosios mokėtinos sumos, ir kitų neleidžiamų atskaitymų, laikomų paskirstytuoju pelnu, apskaičiuotų taikant 0,8 koeficientą. Latvijoje mokesčio tarifas yra 20 proc. (2024 m. – 20 proc.) Estijoje pelno mokestis taikomas paskirstytajam pelnui ir kitiems neleidžiamiems atskaitymams, laikomais paskirstytuoju pelnu. Estijoje mokestis buvo apskaičiuojamas santykiu 22/78 proc. (2024 m. – 20/80 proc.).

Atidėtasis pelno mokestis

Atidėtasis pelno mokestis yra pripažįstamas laikiniams skirtumams tarp turto ir įsipareigojimų apskaitinės vertės finansinėse ataskaitose ir jų atitinkamos mokesstinės bazės. Atidėtojo mokesčio įsipareigojimai yra bendrai pripažįstami visiems laikiniams skirtumams, o atidėtojo mokesčio turtas pripažįstamas tik ta dalimi, kuri tikėtina ateityje sumažins turimą apmokestinamąjį pelną realizuojant laikinuosius skirtumus. Toks turtas ir įsipareigojimai yra nepripažįstami, jei laikinieji skirtumai yra susiję su prestižu, arba jei sandorio metu (kito nei verslo jungimas) pripažįstamas turtas ar įsipareigojimai neturi įtakos nei apmokestinamajam, nei finansiniam pelnui.

Atidėtojo mokesčio turtas yra peržiūrimas kiekvieną finansinių ataskaitų datą.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai yra įvertinami naudojant galiojančią mokesčio normą, kuri bus taikoma tais metais, kuriais numatoma šiuos laikinuosius skirtumus padengti arba apmokėti, remiantis mokesčio normomis (ir mokesčių įstatymais), kurios yra ar bus patvirtintos iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos. Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai atspindi mokesčines pasekmes, kurių Bendrovė tikisi ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, siekdama atkurti arba padengti savo turto ir įsipareigojimų apskaitinę vertę.

Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai sudengiami, kai yra teisiškai leidžiama sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus ir kai jie yra susiję su pelno mokesčiais, nustatytais tų pačių institucijų, ir Bendrovė ketina sudengti einamųjų metų mokesčio turtą ir įsipareigojimus grynąja verte.

Ataskaitinių metų ir atidėtasis mokestis yra apskaitomi sąnaudomis pelne (nuostoliuose), išskyrus atvejus, kai jis susijęs su straipsniais, pripažįstamais tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose, tokiu atveju mokestis taip pat pripažįstamas tiesiogiai kitose bendrosiose pajamose.

Kiti atidėjiniai

Kiti atidėjiniai yra pripažįstami, kai Bendrovė dėl praėjusių įvykių turi galiojančius įsipareigojimus, ir yra tikėtina, kad bus išleistos lėšos šiems įsipareigojimams padengti bei galima patikimai įvertinti šių įsipareigojimų sumą.

Išmokos darbuotojams

Trumpalaikės išmokos darbuotojams, įskaitant darbo užmokestį ir socialinio draudimo įmokas, premijas ir atostoginius, per visą

darbuotojų darbo laikotarpį kaupimo pagrindu įtraukiamos į veiklos sąnaudas. Bendrovė per visą savo darbuotojų darbo laikotarpį jų vardu moka socialinio draudimo įmokas Valstybiniam socialinio draudimo fondui; šios įmokos mokamos pagal vietos teisės aktus; Bendrovė nėra įsipareigojusi mokėti su pensija susijusių papildomų įmokų už darbuotojų stažą Bendrovėje.

Nuomos sutartys

16-ajame TFAS reikalaujama, kad visos sutartys, kurios pagal jos apibrėžimą laikomos nuomos sutartimi, būtų įtrauktos į nuomininko balansą kaip naudojimo teise valdomas turtas ir nuomos įsipareigojimai. Reikalavimams netaikomi trumpalaikiai (trumpesnei nei 12 mėnesių) ir mažaverčio turto nuomai. Nuomininkas turi pripažinti naudojimo teise valdomą turtą ir nuomos įsipareigojimą. Nuomos įsipareigojimo palūkanos atskleidžiamos atskirai nuo nusidėvėjimo sąnaudų už naudojimo teise valdomą turtą. Nusidėvėjimo sąnaudos atskleidžiamos kartu su kitų grupių nusidėvėjimo sąnaudomis, tuo tarpu palūkanų sąnaudos atskleidžiamos kaip finansinės sąnaudos.

Naudojimo teise valdomo turto savikainą sudaro:

- nuomos įsipareigojimo pirminio įvertinimo suma;
- visos prieš taikymo pradžios datą atliktos nuomos įmokos, atėmus bet kokias gautas nuomos nuolaidas;
- patirtos pirminės tiesioginės išlaidos;
- patirtos išlaidos, susijusios su nuomojamo turto išmontavimu ir perkėlimu.

Naudojimo teise valdomo turto nusidėvėjimas yra skaičiuojamas taikant tiesinį metodą per visą nuomos įsipareigojimo nustatytą laikotarpį.

Naudojimo teise valdomas turtas yra skirstomas į šias grupes:

Žemė ir pastatai;

Taikymo pradžios datą, į nuomos įsipareigojimų vertinimą įtrauktos nuomos įmokos apima šios tą datą nesumokėtos įmokos už naudojimo teise valdomą pagrindinį turtą per nuomos laikotarpį:

- fiksuotos įmokos, atėmus bet kokias gautinas nuomos paskatas;

kintamąsias nuomos įmokas, kurios priklauso nuo indekso ar normos;

- sumos, kurios, kaip tikimasi, turi būti nuomininko sumokėtos pagal likvidacinės vertės garantijas;
- sumokėtos baudos už nuomos sutarties nutraukimą, jei nuomininkas pasirenka nutraukti nuomos sutartį.

Siekiant nustatyti, ar į sutartį yra įtraukta nuoma, yra atsižvelgiama, ar sutartis suteikia teisę kontroliuoti nustatyto turto naudojimą. Bendrovė tai taiko patalpų, automobilių ir kito turto nuomos sutarčių atvejais.

Nuomos laikotarpis bus apskaičiuojamas atsižvelgiant į sutarties trukmę ir bet kokius pasirinkimo laikotarpius, jei jais bus pakankamai pagrįstai naudojamas. Nuomos sutarčių bendros ir kitos sąnaudos nebus pripažįstamos nuomos sutarčių įsipareigojimų straipsnyje.

Nuomos sutarčių palūkanų norma grindžiama stebimomis skolinimosi palūkanų normomis obligacijų rinkoje kiekvienoje šalyje, kur veikia „Gjensidige“. Palūkanų norma koreguojama remiantis nuomos įsipareigojimų trukme ir kitais veiksniais. Automobilių nuomos palūkanų norma nustatoma remiantis įvertinimu, kokias paskolos palūkanas „Gjensidige“ gautų už automobilių finansavimą iš finansuojančios bendrovės.

Draudimo sutarčių klasifikacija

1) Draudimo sutarčių pripažinimas ir vertinimas

Draudiko pasirašyta draudimo sutartis pripažįstama draudimo sutartimi tik tuo atveju, jei jos pagrindu draudėjas perleidžia

draudikui reikšmingą draudimo riziką. Visos Bendrovės draudimo sutartys priskiriamos draudimo sutarčių klasei ir jose nėra su investiciniais vienetais susijusių ar kitų investicinių elementų.

Draudimo sutarčių klasifikavimo pagrindą sudaro draudimo rizikos perleidimo esmė, pavyzdžiui:

- asmenų draudimas nuo nelaimingų atsitikimų,
- kelionių draudimas,
- turto draudimas nuo sugadinimo ar vagystės,
- transporto priemonių draudimas,
- civilinės atsakomybės draudimas.

ii) Draudimo pajamos ir atiduoto perdraudimo įmokos

Uždirta gautų įmokų dalis pripažįstama kaip pajamos. Įmokos uždirtamos draudžiamuoju laikotarpiu, nuo rizikos pradžios datos. Neuždirtos įmokos pripažįstamos kaip likusios draudimo apsaugos įsipareigojimu. Atiduoto perdraudimo įmokos – tai ataskaitinio laikotarpio įmokų dalis, priskiriama perdraudimui ir koreguojama pagal likusios perdraudimo apsaugos turto (ARC) pokyčius.

Draudimo paslaugų sąnaudos – patirtos žalos

Draudimo paslaugų sąnaudos – patirtos žalos, tai ataskaitiniam laikotarpiui priskiriamos žalos, pvz., apmokėtos žalos, žalų sureguliuavimo sąnaudos atėmus subrogacijos gautinas sumas ir patirtų žalų įsipareigojimo pokytis per ataskaitinį laikotarpį. Taip pat įskaitomas ir rizikos korekcijos pokytis per ataskaitinį laikotarpį.

Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo nuostolio komponento pokytis per ataskaitinį laikotarpį.

Regresu atgautos sumos apima per ataskaitinį laikotarpį faktiškai atgautas sumas iš trečiųjų šalių pinigais, arba pardavus perimtą turtą, bei po ataskaitinio laikotarpio pabaigos atgautinas sumas, susijusias su iki ataskaitinio laikotarpio pabaigos išmokėtomis žalomis, atsižvelgiant į tokių sumų tikėtiną sumokėjimo laikotarpį bei tikimybę jas atgauti.

Transporto priemonių draudikų biurų Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje mokami mokesčiai apskaitomi kaip žalų sureguliuavimo sąnaudos.

Žalų sureguliuavimo sąnaudas sudaro žalų sureguliuavimo centrų sąnaudos bei tam tikra Bendrovės būstinės ir filialų sąnaudų, priskiriamų remiantis Bendrovėje patvirtinta metodika, dalis.

Veiklos sąnaudos, susijusios su žalų reguliavimo sąnaudomis, priskiriamos patirtoms žalomis.

Perdraudikų dalis išmokų sąnaudose apima pagal perdraudimo sutartis perdraudikų apmokėtas arba iš perdraudikų gautinas sumas už Bendrovės per ataskaitinį laikotarpį sumokėtas išmokas, pakoreguotas perdraudimo žalų turto pokyčiu per ataskaitinį laikotarpį, perdraudikų daliai tenkančiomis regreso bei išorinėmis žalų sureguliuavimo sąnaudomis.

Kitos draudimo paslaugų sąnaudos

Kitoms draudimo paslaugų sąnaudoms priskiriamos sąnaudos, patirtos sudarant draudimo sutartis, mokant komisinius atstovams ir tarpininkams už draudimo polisų platinimą, reklamos ir reklaminių akcijų išlaidos, veiklos sąnaudos ir darbuotojų atlyginimai kartu su išlaidomis socialiniam draudimui.

Investicinės veiklos pajamos ir sąnaudos

Visos investicinės veiklos pajamos ir sąnaudos, susijusios su finansinio turto investavimo veikla, priskiriamos investicijų

pajamoms ir sąnaudoms.

Visų pinigų generuojančių finansinių priemonių palūkanų pajamos įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą taikant faktinių palūkanų normos metodą. Palūkanų pajamas sudaro mokėjimai pagal fiksuotųjų pajamų vertybinių popierių kuponų, palūkanas, uždirtos iš investicijų į banko įnašus ir paskolas, einamųjų sąskaitų likučius ir diskonto arba įmokų amortizacija, taip pat kitoks skirtumas tarp palūkanas uždirtančios priemonės balansinės vertės ir jo vertės suėjus terminui, kuri skaičiuojama remiantis faktinių palūkanų normos metodu.

Draudimo finansinės pajamos ir sąnaudos

Draudimo finansinės pajamos ir sąnaudos atsiranda dėl draudimo įsipareigojimų diskontavimo ir nefinansinės rizikos koregavimo. Prielaidos dėl infliacijos, paremtos kainų ar tarifų indeksu arba turto, kurio grąža susijusi su infliacija, kainomis, – tai prielaidos, susijusios su finansine rizika; prielaidos dėl infliacijos, paremtos ūkio subjekto numatomais konkrečiais kainų pokyčiais, nėra prielaidos, susijusios su finansine rizika.

Draudimo finansinės pajamos ir sąnaudos pripažįstamos pelno (nuostolių) ataskaitoje.

Kitos pajamos ir sąnaudos

Kitos pajamos ir atitinkamos sąnaudos, patirtos platinant kitų įmonių draudimo produktus, nurodomos prie kitų pajamų ir sąnaudų, pardavus atitinkamą kitos draudimo bendrovės polisą. Kitos pajamos apima pajamas, uždirtas už paslaugas, kurios nėra draudimo paslaugos: palūkanas, nesusijusias su investicijomis, tokias kaip palūkanas, mokamos už banke laikomus pinigus; pajamos iš užsienio valiutų keitimo ir valiutų kurso pokyčių, nesusijusių su investicijomis; finansinės padėties ataskaitos eilučių pelnas arba perkainojimas, nesusijęs su investicijomis, ir kitos panašios pajamos, nenurodytos kitose eilutėse.

Kitos sąnaudos apima įvairias sąnaudas, tokias kaip mokėtinų sumų likučių valiutų keitimo kurso pokyčiai, nuostoliai perkainojus finansinės padėties ataskaitos eilutes, nesusijusias su investicijomis, netesybos ir delpiniginiai už pavėluotus mokėjimus, nuomos įsipareigojimo palūkanas ir kitos sąnaudos, nenurodytos kitose eilutėse.

Visos kitos pajamos ir sąnaudos yra pripažįstamos kaupimo principu.

Pinigų srautų ataskaita

Pinigų srautų ataskaita sudaryta naudojant tiesioginį metodą. Pinigai ir pinigų ekvivalentai – tai bankuose laikomi pinigai. Gautos palūkanos parodomos investicinėje veikloje.

Tarpusavio užskaitos

Sudarant finansines ataskaitas, turtas ir įsipareigojimai bei pajamos ir sąnaudos nėra užskaitomi tarpusavyje, išskyrus atvejus, kai atskiras tarptautinis finansinės atskaitomybės standartas reikalauja būtent tokio užskaitymo.

Susijusios šalys

Šalys yra laikomos susijusiomis, jei viena šalis gali kontroliuoti kitą šalį arba turi reikšmingos įtakos kitai šaliai priimant finansinius arba veiklos sprendimus. Susijusios šalys – tai akcininkai, Bendrovės patronuojamosios įmonės, Stebėtojų tarybos ir Valdybos nariai, jų artimi giminaičiai ir bendrovės, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai per vieną ar kelis tarpininkus kontroliuoja ar yra kontroliuojamos ataskaitą pateikusios Bendrovės, ar yra kontroliuojamos solidariai su Bendrove.

Įstatymų numatyti reikalavimai

Bendrovė turi laikytis Lietuvos banko reikalavimų. Jie apima minimalaus kapitalo, minimalaus mokumo, riboto investicijų skaičiaus, apskaitos bei atidėjinių vertinimo metodų reikalavimus.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai

Neapibrėžtieji įsipareigojimai nėra pripažįstami finansinėse ataskaitose. Jie yra atskleidžiami, išskyrus tuos atvejus, kai tikimybė, kad ištekliai, duodantys ekonominę naudą, bus prarasti, yra labai maža.

Neapibrėžtas turtas finansinėse ataskaitose nėra pripažįstamas, tačiau jis yra atskleidžiamas finansinėse ataskaitose tuomet, kai yra tikėtina, kad bus gautos pajamos arba ekonominė nauda.

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos

Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie suteikia papildomos informacijos apie Bendrovės padėtį finansinės būklės sudarymo datą (koreguojantys įvykiai), yra atvaizduojami finansinėse ataskaitose. Įvykiai po finansinių ataskaitų sudarymo datos, kurie nėra koreguojantys įvykiai, yra atskleidžiami aiškinamajame rašte, kai jų įtaka yra reikšminga.

III. ĮVERTINIMŲ METODAI

Rengdama finansines ataskaitas pagal ES priimtus taikytis TFAS ir taikydama apskaitos politiką, vadovybė turi atlikti įvertinimus, parengti įverčius ir padaryti prielaidas, kurie turi įtakos turto ir įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų apskaitinėms vertėms. Įverčiai ir susijusios prielaidos grindžiami patirtimi ir kitais veiksniais, kurie, įvertinus esmines sąlygas, laikomi pagrįstais. Faktiniai skaičiai gali skirtis nuo šių įverčių. Įverčiai ir susijusios prielaidos yra reguliariai peržiūrimi. Apskaitinių įverčių pokyčiai pripažįstami tuo laikotarpiu, kai įverčiai yra peržiūrimi, jeigu pokytis turi įtakos tam laikotarpiui, arba – ir įverčio pasikeitimo laikotarpiu, ir būsimaisiais laikotarpiais, jeigu pokyčiai turi įtakos ir esamam, ir būsimiems laikotarpiams.

Prielaidos ir pagrindiniai įverčių neapibrėžtumo, dėl kurio gali tekti iš esmės koreguoti draudimo įsipareigojimų apskaitines vertes kitais finansiniais metais, šaltiniai yra aptarti toliau.

LIKUSIOS DRAUDIMO APSAUGOS ĮSIPAREIGOJIMAS (LRC)

Nuostolingų sutarčių grupės

Nuostolingų sutarčių grupių įsipareigojimai už likusį draudimo apsaugos laikotarpį nustatomi pagal numatomus išlaidų piniginius srautus, atėmus pajamas.

PATIRTŲ ŽALŲ ĮSIPAREIGOJIMAS (LIC)

Draudimo produktai paprastai skirstomi į dvi pagrindines kategorijas: produktai, kuriems taikomas trumpas arba ilgas reguliavimo laikotarpis. Reguliavimo laikotarpis – tai laikotarpis, trunkantis nuo tada, kai patiriamas nuostolis arba žala (įvykio data), iki tada, kai pranešama apie žalą ir tada ji sureguliuojama ir už ją yra apmokama. Trumpo reguliavimo termino produktai yra, pavyzdžiui, turto draudimas, o ilgo reguliavimo termino produktai pirmiausia apima asmens sužalojimus, susijusius su transporto priemonių, darbuotojų kitokiu asmens draudimu. Neapibrėžtumas trumpo reguliavimo termino produktų srityje pirmiausia siejamas su nuostolių dydžiu. Ilgo reguliavimo termino produktų srityje rizika siejama su tuo, kad galutinės nuostolių sąnaudas reikia įvertinti remiantis patirtimi ir stebėseną. Tam tikrose draudimo rizikose, susijusiose su asmens sveikata, gali praeiti 10–15 metų iki bendrovei bus pranešta apie visus per kalendorinius metus įvykusius įvykius. Be to, būna nemažai atvejų, kai reikalavime atlyginti žalą pateiktos informacijos nepakanka atidėjiniui tiksliai apskaičiuoti. Tai gali

būti, nes nėra visiškai aiškios priežastys, ir nėra aišku, ar nukentėjusysis galės dirbti ateityje ir pan. Daugelis reikalavimų atlyginti žalą, patirtą dėl asmens sužalojimo, nagrinėjama teismuose, o ilgainiui tokių žalų išmokų lygis kyla. Tai turės įtakos praėjusiais finansiniais metais patirtoms žalomis, kurios dar nebuvo sureguliuotos. Todėl atidėjiniams dėl rizikos, susijusios su asmens sužalojimais, įtakos turi išorinės sąlygos. Šiai rizikai sumažinti Bendrovė savo žalų atlyginimo įsipareigojimus grindžia įvairiais metodais ir stengiasi užtikrinti, kad apskaičiuoti atidėjiniai būtų reguliariai atnaujinami pagal taikomas skaičiavimo taisykles. Žr. IV skyriaus dalį „Draudimo rizikos“ ir 6,7 pastabas.

Rizikos korekcija

Nefinansinės rizikos korekcija (RK) atspindi kompensaciją, kuri reikalinga draudikui užtikrinti pinigų srautų ir laiko neapibrėžtumą, kylantį dėl nefinansinės rizikos. Neapibrėžtumo dėl sumos ir pinigų srautų laiko šaltiniai siejami su likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo nustatymu, kaip nurodyta anksčiau, ir būsimųjų pinigų srautų prognozavimu, t. y. kai vykdomas žalų apmokėjimas. „Gjensidige“ naudoja daugybę duomenų šaltinių ir taiko pripažintus statistinius metodus šiam neapibrėžtumui sumažinti.

Bendrovės RK yra apskaičiuojama ir atspindi galutinį tikėtiną žalos atlyginimo atidėjinių paskirstymą. Galutinė rizika pasirinkta todėl, kad apskaitos tikslais rengiamame balanse įsipareigojimai įvertinami iki galutinio atsiskaitymo.

RK lygį galima apskaičiuoti pagal atidėjinių rizikos tikimybinių pasiskirstymą. RK nustatyti Bendrovė naudojo savo modelį, pagrįstą Direktyvos „Mokumas II“ rizikos marža. RK apskaičiavimas buvo pakoreguotas taip, kad atitiktų „Gjensidige“ grupės 80 proc. procentilio principą ir būtų pagrįstas galutine rizika.

Diskonto normos

Įsipareigojimai pagal draudimo sutartis skaičiuojami diskontuojant būsimuosius pinigų srautus nerizikinga palūkanų norma (apsikeitimo palūkanų norma), ne likvidumo įmoka nustatoma lygi nuliui. Pelningumo kreivė atspindi numatomus būsimus mokėjimus. Diskontavimo efektas daugiausia siejamas su ilgo reguliavimo termino produktais, tokiais kaip transporto priemonių vairuotojų draudimas, darbuotojų draudimas nuo nelaimingų atsitikimų ir kitas asmens draudimas.

IV. RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Bendrovės rizikos valdymas vykdomas centralizuotai visuose Bendrovės lygiuose ir apima susijusios su Bendrovės siekiamais tikslais rizikos valdymo veiklos plėtojimą, įgyvendinimą ir kontrolę. Atsižvelgiant į atsakomybės ir kompetencijos lygį, rizikos valdymo funkcijos yra paskirstytos nuo Bendrovės valdybos iki darbuotojų, jas apibrėžiant patvirtintuose Valdybos, administracijos darbo reglamentuose bei darbuotojų pareigybinėse instrukcijose.

Bendrovės rizikos valdymo strategija pagrįsta kapitalo pakankamumo vertinimo principais, patiriamų rizikos rūšių sujungimu į bendrą jų vertinimą bei kapitalo poreikio joms padengti užtikrinimą, vadovaujantis atsargumo, konservatyvumo ir apdairumo principais.

Kapitalo valdymo strategijos pagrindiniai uždaviniai – užtikrinti nuolatinį kapitalo valdymą ir kapitalo pakankamumą, reagavimą į kapitalo apimtį pokyčius laiku ir reikšmingų sprendimų daromos įtakos kapitalui vertinimą. Bendrovė mokumo kapitalo

reikalavimą pagal „Mokumas II“ skaičiuoja naudodama standartinę formulę.

Bendrovė, atsižvelgdama į direktyvos „Mokumas II“ reikalavimus ir bendrą „Gjensidige“ grupės rizikos valdymo strategiją, Bendrovės rizikų valdymo sistemą grindžia trijų gynybos linijų principo įgyvendinimu.

Rizika yra ribojama draudimo įmonių veiklą reglamentuojančiais teisės aktais bei vidiniais nustatytais normatyvais, taip pat „Mokumas II“ direktyva ir jos įgyvendinimo dokumentais. Bendrovės rizikos toleravimo lygį ir priimtinas rizikos ribas tvirtina Bendrovės valdyba, siekdama nustatyti didžiausią toleruojamą rizikos lygį. Jį peržengus imamasi valdymo veiksmų, siekdama sumažinti tolesnį rizikos augimą.

Bendrovėje taikomos rizikos valdymo priemonės įvertinus identifiкуotos rizikos reikšmingumą Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui ir atsižvelgus į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą:

- 1 Rizikos išvengimas – motyvuotas sprendimas nedalyvauti rizikingoje veikloje;
- 2 Rizikos mažinimas – procesas, kurio metu Bendrovėje taikomos vidaus kontrolės priemonės siekiant sumažinti Bendrovės procesų ir operacijų rizikos pasireiškimo tikimybę ir (arba) galimą poveikį iki toleruojamo lygio;
- 3 Rizikos perdavimas – rizikos pasidalinimas / perdavimas trečiajai šaliai;
- 4 Rizikos priėmimas – galimos naudos ar nuostolių iš tam tikros rizikos priėmimas.

Konkrečių rizikos rūšių valdymo išsamios taisyklės (identifikavimas, vertinimas, pagrindiniai rodikliai, stebėjimas, kontrolė, atskaitomybė ir valdymo priemonės) nustatytos konkrečios rizikos rūšies valdymą detalizuojančiuose vidaus dokumentuose.

Bendrovę veikia įvairių rūšių rizika, kuri gali būti skirstoma į draudimo sutarčių sudarymo (draudimo) riziką, finansinę riziką (rinkos riziką, kredito riziką, likvidumo riziką), veiklos (įskaitant atitikties) riziką, verslo ir strateginę riziką, atsirandančią naujos rūšies ir tvarumo riziką. Bendrovė prisiima skirtingo lygio kiekvienos kategorijos riziką ir nustato rizikos vertinimo metodiką atskirai kiekvienai rizikos kategorijai.

Kapitalo rizikos valdymas

Svarbiausia draudimo funkcija yra rizikos perdavimas. Bendrovė su rizika susiduria tiek vykdydama draudimo, tiek investicinę veiklą. Vykdydama svarbų vaidmenį vaidina rizikos nustatymas, vertinimas ir valdymas. Rizika ir kapitalas yra ir turėtų būti tarpusavyje susiję. Bet kuri draudimo bendrovė turi pritaikyti rizikos poziciją prie savo kapitalo bazės. Kita vertus, mokumo kapitalas arba nuosavas kapitalas turi savo kainą. Pagrindinis kapitalo valdymo tikslas – suderinti šiuos du aspektus. Remiantis bendrais Bendrovės kapitalo valdymo principais turi būti užtikrinama, kad Bendrovės kapitalizacija turi būti tokia, kad Bendrovė galėtų atlaikyti neigiamas pasekmes ir nekiltų jokių finansinių sunkumų, ir kad Bendrovės kapitalas būtų naudojamas kiek įmanoma efektyviau.

Bendrovė kapitalą apibrėžia kaip nuosavybę, kuri yra atskleista finansinės būklės ataskaitoje.

Pagal Draudimo įstatymą akcinės bendrovės įstatinis akcinis kapitalas turi būti ne mažesnis nei 1 000 000 eurų, o pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymą akcinių kapitalas turi sudaryti ne mažiau kaip 50 proc. bendrovės registruotojo įstatinio kapitalo 2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė šiuos reikalavimus tenkino.

2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė tenkina ir minimalaus kapitalo reikalavimą, ir mokumo kapitalo reikalavimą.

Draudimo rizika

Pagal bet kokią draudimo sutartį, rizika – tai tikimybė, kad įvyks draudžiamasis įvykis, ir netikrumas dėl patirtos žalos dydžio. Dėl paties draudimo sutarties pobūdžio tokia rizika yra atsitiktinė, todėl turi būti įvertinta.

Bendrovė veiklą vykdo Latvijoje, Lietuvoje ir Estijoje. Pagrindinė Bendrovės veikla – draudimo rizikos priėmimas ir valdymas. Draudimo sutarčių portfelio kainodarai ir atidėjiniams taikoma tikimybės teorija, tad pagrindinė rizika, su kuria susiduria Bendrovė pagal draudimo sutartis, yra ta, kad faktiniai reikalavimai atlyginti žalą ir išmokų mokėjimai viršys draudimo įsipareigojimų apskaitines vertes. Taip gali nutikti dėl to, kad žalų dažnumas ir (arba) išmokos dydis yra didesni, nei buvo numatyta. Draudžiamieji įvykiai yra atsitiktiniai, todėl tikrasis žalų ir išmokų skaičius bei sumos kiekvienais metais bus vis kitokie ir skirsis nuo statistiniais metodais apskaičiuotų sumų.

Draudimo produktų įkainių ir kainų skaičiavimas atspindi dabartines rinkos sąlygas ir yra pagrįstas labiausiai tikėtinomis prielaidomis, kurios būtinos koreguojant ateities rezultatus, juo siekiama reikšmingai sušvelninti finansinę riziką.

Patirtis rodo, kad, kuo didesnis panašių draudimo sutarčių portfelis, tuo mažesnis santykinis nepastovumas, susijęs su numatomais rezultatais. Be to, esant labiau diversifikuotam portfeliui, jį mažiau veikia pasikeitimas kurioje nors portfelio sudėtinėje dalyje.

Bendrovė turi bendrą valdybos patvirtintą draudimo sutarčių sudarymo politiką su detalesnėmis draudimo gairėmis, skirtomis kiekvienam produktų segmentui, kurias papildo griežtai apibrėžtos įgaliojimų taisyklės. Draudimo riziką didina tokie veiksniai kaip rizikos diversifikaciją trūkumas, susijęs su rizikos tipais ir sumomis, geografinėmis vietovėmis ir draudžiamomis veiklos sritimis.

Tiesioginis draudimas

ŽALŲ DAŽNIS IR DYDIS

Žalų dažniui ir dydžiui įtakos turi įvairūs veiksniai. Tie veiksniai susiję su draudimo produktais arba veiklos sritimis.

Žalų dažnis gali padidėti dėl sezoninių veiksnių ir ilgesnio poveikio veiksnių. Žiemos sezonu dėl sniego ir šalto oro padaugėja transporto priemonių draudimo žalų. Turto draudimo srityje dėl šaltos žiemos padaugėja reikalavimų atlyginti žalą užšalus vandentiekio vamzdžiams ir dėl intensyvesnio elektros ir atvirų židinių naudojimo namuose šildymo tikslais pasekmių. Pastovesni reikalavimų atlyginti žalą dažnio pokyčiai gali atsirasti, pavyzdžiui, dėl klientų elgesio pokyčių ir atsiradus naujo tipo žalos. Žalų dažnio ilgalaikio pokyčio įtaka pelningumui bus reikšminga.

Žalų dydžiui įtakos turi įvairūs veiksniai. Kai kuriose veiklos srityse, kuriose žalų būna palyginti nedaug, bendram žalos dydžiui reikšmingos įtakos gali turėti pavienės didelės žalos. Didelių patirtų žalų skaičius per metus kiekvienais metais pastebimai skiriasi. Tai tipinis komercinės rinkos bruožas. Daugelyje veiklos rūšių žalų dydžių kitimui įtaką daro infliacija.

Žalų dydžio augimą gali paskatinti vartotojų kainų indekso (VKI) didėjimas, atlyginimų augimas, socialinė infliacija ir medžiagų bei paslaugų, įsigytų žalų reguliavimui, kaina. Turto draudime infliaciją sudaro VKI ir statybos sąnaudų augimas. Draudimo nuo nelaimingų atsitikimų ir sveikatos draudimo polisai skirstomi į dvi pagrindines grupes: viena pagrįsta fiksuota draudimo suma, kita – sveikatos priežiūros sektoriuje kompensacijos koregavimu pagal VKI.

Bendrovė valdo šias rizikas daugiausia atidžiai stebėdama pokyčius kiekvienoje veiklos rūšyje, per rekomendacijas dėl draudimo sutarčių sudarymo ir aktyviai reguliuodama žalas.

Mėnesinėje kiekvienos veiklos rūšies rezultatų stebėjimo ataskaitoje pateikiama tiek įmokų, tiek patirtų žalų pokyčių apžvalga. Jei pelningumas mažėja, imamas reikiamų priemonių. Tarp tokių priemonių yra reikiamas draudimo įmokų padidinimas, siekiant užtikrinti, kad pelningumas būtų priimtino lygio. Pelningumo analizė taip pat gali būti vykdoma pagal skirtingas klientų ir portfelių grupes. Rekomendacijomis dėl draudimo sutarčių sudarymo siekiama užtikrinti, kad prisiimta draudimo rizika būtų tinkamai diversifikuota pagal rizikos rūšis ir sumas, ūkio šakas ir rizikos vietą. Yra numatyti tam tikri apribojimai draudimo sutarčių sudarymui, kad būtų taikomi tinkami rizikos pasirinkimo kriterijai ir kad prisiimtą riziką neperžengtų perdraudimo sutarčių ribų.

Kasmet atnaujinant draudimo poliusus gali būti keičiamos įmokos, išskaitos ir sąlygos. Draudimo bendrovės turi teisę atsisakyti draudimo išmokos išmokėjimo melagingo reikalavimo atlyginti žalą atveju. Bendrovė turi teisę neatnaujinti individualių polisų galiojimo sukčiavimo atveju, o kai kuriais atvejais teisės aktai arba poliso sąlygos suteikia Bendrovei teisę nutraukti individualių polisų galiojimą arba jo nepratęsti, jei dėl ypatingų priežasčių toks nutraukimas yra pagrįstas. Tais atvejais, kai prašymas gauti išmoką yra patenkinamas, Bendrovė turi teisę reikalauti, kad už žalą atsakingos trečiosios šalys padengtų kai kurias arba visas išlaidas (regreso teisė).

Žalų suregulavimo procedūros taip pat apima aiškią strategiją ir medžiagų bei paslaugų įsigijimo optimaliu būdu procedūras. Pagal numatytą tvarką naudojamos pirkimo sutartys siekiant užtikrinti, kad Bendrovės klientai už draudimo išmokas gautų kokybiškas paslaugas ir kad būtų sumažinta infliacijos rizika.

i) Pagrindinės produkto savybės

Toliau išdėstytos draudimo sutarčių nuostatos ir sąlygos, turinčios esminės įtakos būsimųjų pinigų srautų, atsirandančių iš draudimo sutarčių, sumai, laikui ir netikrumui. Taip pat pateikiamas Bendrovės pagrindinių produktų įvertinimas ir būdai, kuriais valdomos su jais susijusios rizikos.

TURTO DRAUDIMAS

Šis draudimas apima nuostolius, patiriamus dėl apdraustam turtui padarytos žalos, jeigu tokią žalą sukėlė viena iš toliau nurodytų draudimo rizikų:

- Gaisras;
- Stichinė nelaimė (audra, potvynis);
- Vagystė;
- Vanduo;
- Kitų rūšių.

Turto draudimui būdinga tokia rizika kaip greitas statybos ir remonto kainų didėjimas, dėl kurio draudėjui gali nepavykti visiškai atkurti nuosavybės draudimo išmokos lėšomis. Tai turi netiesioginės įtakos Bendrovės ir draudėjų santykiams.

Rizika valdoma tiksliai įvertinant apdraustą turtą, siekiant nustatyti, kokia nuosavybė turėtų būti apdrausta, kokia nuosavybė turėtų būti apdrausta specialiomis sąlygomis ir kokia nuosavybė apskritai neturėtų būti draudžiama, vadovaujantis draudiko įgaliojimais atitinkamoje draudimo rūšyje.

Nuostolių koregavimas susijęs su Bendrovei kylančia nesąžiningų draudėjų veiksmų rizika. Šiai rizikai sumažinti Bendrovė skirtingiems skyriams yra nustačiusi žalų reguliavimo ribas ir griežtus reikalavimus, kuriais vadovaujasi nagrinėjant žalą patvirtinančius dokumentus.

Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl turto draudimas vadinamas greitai reguliuojamu (angl. short-tail), šiuo aspektu jis

skiriasi nuo ilgai reguliuojamų (angl. long-tail) draudimo rūšių, kai galutinio žalos dydžio nustatymas užtrunka ilgiau.

Pagrindinės rizikos, siejamos su šiuo produktu, yra draudimo rizika ir žalos patirties rizika.

Draudimo rizika – tai rizika, kad Bendrovė už draudimo sutartis ima nepakankamas įmokas. Įvairių draudimo produktų kainodaros procesas susijęs su būsimų žalų dažnio ir dydžio vertinimu, remiantis iš vidinių ir išorinių šaltinių gautais statistiniais duomenimis. Net jeigu draudimo sutarčių sudarymo kriterijai yra tinkami, o įmokos skaičiuojamos remiantis tinkamais statistiniais duomenimis, žalų sąnaudos gali skirtis nuo numatomo lygio dėl didelių žalų, stichinių nelaimių ir pan. Privataus turto draudimo srityje tikimasi, kad bus didelis skaičius turto vienetų, kurių rizikos profilis yra panašus. Tačiau komercinio turto draudimo atveju ši taisyklė gali netikti. Paprastai kiekvieną komercinio turto draudimo pasiūlymų sudaro unikalūs vietovės, veiklos rūšies ir taikomų saugumo priemonių derinys. Šią riziką atitinkančios atitinkamų draudimo sutarčių įmokos skaičiavimai yra subjektyvūs, taigi rizikingi.

Tam tikrų tipų turtui kyla rizika, kad apdraustasis pateiks klaidingą ar netinkamą informaciją arba, patyręs nuostolių, perdėtai padidins žalos sumas. Draudimo rizikai valdyti pasitelkiama kainodara, tarptautiniais standartais pagrįstas nepriklausomas turto vertinimas, produkto modelis, rizikos pasirinkimas ir perdraudimas. Todėl Bendrovė stebi bendrosios ekonominės ir komercinės aplinkos, kurioje ji veikia, pokyčius ir į juos reaguoja.

SAVANORIŠKAS TRANSPORTO PRIEMONIŲ DRAUDIMAS (KASKO)

Šis draudimas apima nuostolius, patirtus dėl transporto priemonėi padarytos žalos, jei jos priežastis yra viena iš šių draudimo rizikų:

- nelaimingas atsitikimas kelyje;
- gamtinės jėgos;
- gaisras;
- įvairūs krintantys objektai;
- trečiųjų šalių neteisėti veiksmai;
- vagystė ir (arba) plėšimas.

Galimi įvairūs papildomos draudimo apsaugos variantai.

Draudimo įmokos nustatomos pagal galiojančią draudimo metodiką.

Didžiausi nuostoliai patiriami visiško transporto priemonės sunaikinimo arba vagystės atveju, tačiau šie atvejai nėra dažni.

Siekdama išvengti klientų pateikiamos klaidingos informacijos rizikos, Bendrovė atlieka išsamią prašymo gauti išmoką pagrindžiančios dokumentacijos patikrą, ir, prireikus, kreipiasi į kompetentingas institucijas, prašydama atlikti papildomą tyrimą. Prašymai gauti išmoką dažniausiai pateikiami operatyviai ir patenkinami per trumpą laikotarpį. Todėl KASKO draudimas vadinamas „greitai sureguliuojamu“ (angl. short-tail), šiuo aspektu jis skiriasi nuo „ilgai reguliuojamo“ (angl. long-tail) draudimo rūšių, kai galutinės išmokos sumos nustatymas užtrunka ilgiau.

PRIVALOMASIS VAIRUOTOJŲ CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS DRAUDIMAS

Privalomuoju vairuotojų civilinės atsakomybės draudimu draudžiama transporto priemonės savininko arba įgaliotojo naudotojo atsakomybė už žalą, sukeltą tretiesiems asmenims, įvykus eismo įvykiui. Šios draudimo rūšies tikslas – teikti apsaugą eismo įvykio metu nukentėjusioms trečiosioms šalims; šią draudimo rūšį reglamentuoja privalomojo vairuotojų civilinės atsakomybės draudimo įstatymai, reguliuojantys transporto priemonių savininkų įgaliotų naudotojų ir draudikų teisinius santykius privalomai draudžiant transporto priemonių savininkų ir įgaliotų naudotojų civilinę atsakomybę.

Kadangi infliacijos rizika turi įtakos mokėtinoms žalų išmokoms, Bendrovė reguliariai atlieka šios draudimo srities tarifų analizę ir

jų poveikio finansiniams rodikliams vertinimą.

Net jeigu statistiniai duomenys rodo, kad ankstesni reikalavimai atlyginti žalą buvo pateikti neatidėliojant ir buvo sureguliuoti be reikalo nedelsiant, vairuotojų civilinės atsakomybės draudimas priskiriamas „ilgai reguliuojamo“ draudimo klasei, nes galutiniam žalos dydžiui nustatyti reikia daugiau laiko.

SVEIKATOS DRAUDIMAS

Sveikatos draudimas tampa pastovia draudimo veiklos rūšimi. Nustatyta, kad šios draudimo veiklos rūšies rizika Bendrovei yra silpna sveikatos priežiūros sistema ir neaiški vyriausybės politika šioje srityje, taip pat ekonominės aplinkos pokyčiai.

Bendrovė stebi medicinos paslaugų kainų pokyčius ir į juos reaguoja, stebi nuostolingumą pagal darbdavius, o pratęsdama sutartį kasmet koreguoja kainas.

Sveikatos draudimas laikomas „greitai reguliuojamo“ draudimo veikla, kuriai būdingas nuolatinis trumpalaikis vėlavimas pateikti pranešimą.

ii) Draudimo rizikų koncentracija

Draudimo rizikų koncentracija – tai vienas iš svarbiausių draudimo srities rizikos veiksnių, galinčių turėti neigiamos įtakos Bendrovės įsipareigojimams pagal draudimo sutartis. Draudimo rizikų koncentracija gali atsirasti dėl vieno draudžiamąjo įvykio, susijusio su didelės apimties įsipareigojimais, arba kelių draudžiamųjų įvykių, dėl kurių kyla didelės apimties Bendrovės įsipareigojimai draudėjams.

Kai kurios draudimo rizikos niekada nebus visiškai nepriklausomos vienos nuo kitų, be to, nesvarbu, koks yra portfelio dydis, visada kyla vadinamoji nediversifikuotoji rizika, kai draudikas išmoka daugiau išmokų, negu planuota. Nediversifikuotoji rizika susijusi su išorinės aplinkos veiksnių pokyčiais, tokių kaip šalies ekonominės plėtros etapai, kurios daro sisteminių poveikį žalų dažniui ir dydžiui tam tikrose veiklos srityse. Pavyzdžiui, padidėjus infliacijai, išauga žalų sumos didžiojoje portfelio dalyje, o vyriausybės priimti kurią nors privalomojo draudimo rūšį reglamentuojančių teisės aktų pakeitimai gali staiga padidinti draudiko įsipareigojimus.

Bendrovė šias rizikas valdo dviem pagrindiniais metodais.

Pirmiausia, rizika valdoma parenkant tinkamą draudimą. Draudikams neleidžiama drausti rizikos, jei laukiamas pelnas neatitinka prisiimamos rizikos (žr. „Draudimo rizikos valdymas“).

Antra, likutinei rizikai valdyti naudojamas perdraudimas. Bendrovė įsigyja įvairių savo įsipareigojimų bei turto draudimo klasių perdraudimo apsaugą. Vadovybė peržiūri perdraudimo programą bent kartą per metus ir atlieka reikiamus pakeitimus. Bendrovė nuolat vertina perdraudimo programos sąnaudas ir jos teikiamą naudą. Bendrovė stebi riziką pagal draudimo rūšis.

GEOGRAFINĖ IR KITŲ RŪŠIŲ KONCENTRACIJA

Bendrovės draudžiamos rizikos daugiausiai yra Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, išskyrus kelionių draudimo polisus, kurie galioja tik už apdrausitojo nuolatinės gyvenamosios vietos šalies ribų. Tačiau yra net keli produktai, užtikrinantys draudimo apsaugą nelaimingų atsitikimų atveju Baltijos šalyse ir užsienyje. Rizikos koncentracija transporto priemonių ir turto draudimo rūšyse yra didžiuosiuose Lietuvos, Latvijos ir Estijos miestuose. Rizikos koncentracija transporto priemonių draudimo srityje didėja dėl augančio transporto priemonių skaičiaus ir intensyvesnio eismo, o tai daro netiesioginį poveikį žalų dydžiui šioje draudimo rūšyje. Draudimo taisyklės ir metodikos reglamentuoja būtinąjį turto rizikos vertinimą, žalų atlyginimo sumų ribas ir perdraudimo taisykles, užtikrinančias atitinkamą draudimo rūšių rizikos valdymą.

iii) Galima katastrofinių įvykių įtaka

Reikšminga draudimo rizika, kurią, Bendrovės manymu, būtina

įvertinti ir įtraukti į draudimo metodikas, yra gamtinių nelaimių arba žmogaus sukeltų katastrofų rizika, dėl kurios atsiranda didelės apimties įsipareigojimų rizikos tikimybė. Baltijos šalių rinkai būdinga maža katastrofinių įvykių rizika. Dažniausiai pasitaikančios stichinės nelaimės yra audros ir jų padaryta žala, sniego slėgis, poplūdziai ir pavasariniai potvyniai. Audrų ir potvynių grėsmė kyla miško teritorijoms, jūros pakrantėms bei šalia upių esančioms teritorijoms.

iv) Galima atskirų įvykių įtaka

Didžiausi galimi nuostoliai, patiriami dėl pavienio įvykio, yra susiję su vairuotojo civilinės atsakomybės draudimu ir turto draudimu. Siekdama apriboti galimus nuostolius, patiriamus dėl pavienio įvykių, Bendrovė įsigijo neproporcinio perdraudimo apsaugą.

Draudimo rizikos valdymas

i) Draudimo veiklos politika

Draudimo rizikas Bendrovė valdo drausdama rizikas, kaip numatyta jos politikoje. Vadovaujantis draudimo veiklos politika, kiekviena draudimo rūšis turi nustatytą metodiką ir taisykles, reglamentuojančias rizikos vertinimo metodus bei mažinančios tikimybę, kad Bendrovė prisiims jos rizikos draudimo politikai ir vidaus taisyklėms prieštaraujančių įsipareigojimų.

Draudimo metodikoje ir taisyklėse apibrėžiami kriterijai ir pateikiama papildoma rizikos vertinimo informacija, taip užtikrinant sistemingą rizikos vertinimą. Taikydama šią metodiką ir taisykles, Bendrovė gauna jos reikalavimus atitinkančią nuoseklią informaciją apie įprastą rizikos draudimą bei daro būtinus rizikos draudimą reglamentuojančių dokumentų pakeitimus.

Draudimo ribas Bendrovė nustatė remdamasi veiklos patirtimi, rinkos reikalavimais ir kiekvienos draudimo rūšies rizikos įvertinimu.

Draudimo tarifai reguliariai analizuojami ir peržiūrimi draudžiamųjų įvykių bei apmokėtų žalų pagrindu, ir, taikant statistinius metodus, tarifai keičiami, taip užtikrinant gebėjimą vykdyti įsipareigojimus. Perdraudimo taisyklėmis reglamentuojamas draudimo rizikos perdavimas perdraudikams. Bendrovės draudimo tipų metodologija ir taisyklės padeda draudimo tarpininkams ir atstovams laikytis Bendrovės draudimo rekomendacijų, taikomų visiems Baltijos šalių rinkoje siūlomiems draudimo produktams. Techninių atidėjinių apskaičiavimo metodikos taikymas užtikrina tinkamą įvykusių žalų atidėjinių suformavimą.

ii) Žalų kitimas

Informacija apie išmokų kaitą pateikiama Bendrovės metinėse finansinėse ataskaitose.

iii) Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas

Skaičiuojant draudimo portfelio techninius atidėjinius, apytiksliai įvertinami būsimi pinigų srautai. Atliekant tokius skaičiavimus, visuomet egzistuoja neapibrėžtumo elementas. Su šiuo neapibrėžtumu yra susijusi atidėjinių rizika. Neapibrėžtumas priklauso nuo rizikos pobūdžio. Trumpos trukmės rizikai pokyčiai, kurie turės įtakos būsimiems mokėjimams, daro mažesnę poveikį. Daugumai draudimo produktų būdinga infliacijos rizika. Įtaka būna skirtinga ir priklauso nuo kiekvieno produkto savybių, taip pat nuo sąlygų, kurios taikomos reguliuojant žalas.

Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Bendrovė atlieka įsipareigojimų pakankamumo įvertinimą ir nustato, ar draudimo įsipareigojimai, pripažinti per ataskaitinius metus galiojantiems draudimo polisams, yra pakankami, palygindama suformuotus

draudimo įsipareigojimus su dabartine esamų draudimo sutarčių diskontuotų būsimųjų pinigų srautų verte.

Jei įsipareigojimų pakankamumo testas parodo įsipareigojimų apskaitinės vertės trūkumą, trūkumas pripažįstamas finansinių metų nuostoliu, nustatant papildomą nuostolių komponentę. Įsipareigojimų pakankamumo įvertinimas atliekamas atskirai draudimo rūšiai kiekvienoje šalyje ir taikomas atidėjinių bendrosioms sumoms, t. y. į perdraudimo įtaką nėra atsižvelgiama.

iv) Neapibrėžtumo šaltiniai vertinant būsimas draudimo išmokas
Bendrovė atsako už draudžiamuosius įvykius, įvykusius sutarties galiojimo laikotarpiu, net jei apie nuostolius buvo sužinota pasibaigus sutarties terminui, o žalos mokamos pagal įvykio metu galiojusias draudimo poliso sąlygas. Todėl žalos, reguliuojamos ilgą laikotarpį, yra žalų atidėjinio elementas, kuris susijęs su įvykusia, bet dar nepranešta žala (IBNR).

Yra keli kintamieji, turintys įtakos pinigų srautų, atsirandančių iš draudimo sutarčių, dydžiui ir laikui. Šie kintamieji daugiausia susiję su skirtingų tipų draudžiamų rizikų charakteristikomis ir taikomomis rizikos valdymo procedūromis. Kompensacija išmokama draudimo sutartyje nustatytomis sąlygomis. Reikalavimų atlyginti žalą, patirtą dėl kūno sužalojimo, kompensacijos apskaičiuojamos kaip dabartinė prarastų pajamų vertė, reabilitacijos ir kitos išlaidos, kurių nukentėjusysis turi dėl nelaimingo atsitikimo arba ligos.

Numatytos išmokų sąnaudos apima išlaidas, kurios bus patirtos reguliuojant žalą, atėmus numatomą atgauti regreso sumą ir kitas atgautinas sumas. Bendrovė imasi visų pagrįstų veiksmų siekdama užtikrinti, kad gaus visą tinkamą informaciją apie reguliuojamas žalias. Tačiau, atsižvelgiant į žalų apmokėjimo atidėjinių nustatymo neapibrėžtumą, tikėtina, kad galutinis rezultatas skirsis nuo iš pradžių nustatytų įsipareigojimų. Su šiomis sutartimis susiję įsipareigojimai finansinėse ataskaitose apima atidėjinius dėl IBNR, atidėjinius dėl praneštų, bet dar nereguliuotų žalų (RBNS) ir perkeltų įmokų ir nepasibaigusios rizikos atidėjinius ataskaitinio laikotarpio pabaigai.

IBNR vertinimui paprastai būdingas didesnis neapibrėžtumas nei žalų, apie kurias jau pranešta (RBNS), nes pastaruoju atveju jau turima informacijos apie žalias. Gali būti atveju, kai apdraustasis sužino apie tam tikras žalias daugybę metų po įvykio, dėl kurio tos žalos buvo patirtos.

Skaiciuodama savo atsakomybę už išlaidas dėl praneštų, bet dar neatlygintų žalų, Bendrovė nagrinėja informaciją, gautą iš žalų suregulavimo specialistų, išmokų administravimo specialistų, taip pat informaciją apie panašiomis savybėmis pasižyminčių žalų suregulavimo išlaidas ankstesniais laikotarpiais. Žalų suregulavimo specialistas visus gautus prašymus vertina individualiai. Praneštos žalos, galinčios iškreipti visą vystymosi situaciją, administruojamos atskirai ir daromos projekcijos iki numatomos pabaigos, suformuojant papildomą atidėjinį. Jei įmanoma, Bendrovė naudoja įvairias metodikas, kad apskaičiuotų reikiamą atidėjinių lygį. Tai leidžia geriau suprasti prognozuojamo reiškinio tendencijas. Naudojant įvairias metodikas atliekamos projekcijos taip pat leidžia įvertinti galimų rezultatų diapazoną. Tinkamiausia skaičiavimo technika pasirenkama atsižvelgiant į draudimo rūšies charakteristikas ir pokyčių dydį kiekvienais draudiminių įvykių metais.

Draudimo sutartys dažnai skirstomos į trumpalaikės (angl. short-tail) ir ilgalaikės (angl. long-tail) rizikos. Trumpalaikė rizika pasižymi tuo, kad laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir galutinio žalų suregulavimo yra trumpas. Kitaip yra ilgalaikės rizikos atveju: laikotarpis tarp įvykio, pranešimo apie įvykį ir žalų suregulavimo yra ilgas. Turto ir transporto priemonių draudimo

atveju apie patirtą žalą pranešama iš karto, o prašymai gauti išmoką dėl kūno sužalojimo gali būti pateikti praėjus keleriems metams po įvykio, o patenkinami praėjus dar keleriems metams po jų pateikimo. IBNR atidėjiniai dėl trumpalaikės rizikos santykinai maži, o ilgalaikės rizikos atveju IBNR atidėjiniai gali sudaryti reikšmingą visų atidėjinių žalos padengti dalį.

Finansinė rizika ir rizikos valdymas

Finansinė rizika yra bendras terminas, apibūdinantis įvairių rūšių riziką, susijusią su finansiniam turtui ir įsipareigojimams, įskaitant investicijas, gautinas draudimo sumas bei perdraudimo turtą, gali kilti šios finansinės rizikos:

- Rinkos rizika. Padėties rinkoje pokyčiai gali neigiamai paveikti draudiko turtą ir (arba) įsipareigojimus, gali sumažėti investicijų vertė bei turto grąža. Rinkos rizika apima palūkanų normos riziką, nuosavo kapitalo, valiutos, skirtumo ir koncentracijos riziką;
- Sandorio šalies (kredito) rizika. Finansiniai nuostoliai, kai emitentas nevykdo savo įsipareigojimų, arba padidėjusių rizikos įmokų sukelti nuostoliai dėl kredito rizikos obligacijų bei kitos sutarties šalies sutartinių įsipareigojimų nevykdymo;
- Likvidumo rizika. Susiklosčius tam tikroms nepalankioms sąlygoms, draudikas gali būti priverstas visą turtą parduoti žemesne už jo tikrąją vertę kaina, kad galėtų padengti įsipareigojimus.

Toliau pateikiamas kiekvienos iš šių finansinių rizikų apibūdinimas bei trumpai aprašomi Bendrovės naudojami šių rizikų valdymo metodai. Šios rizikos kyla vykdant įprastinę veiklą.

RINKOS RIZIKA

Rinkos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų, įskaitant užsienio valiutų keitimo kursų, palūkanų normas, kredito svyravimus ir akcijų kainas, pokyčiai paveiks Bendrovės pajamas ar jos portfelių vertę. Rinkos rizika apima:

- palūkanų normos riziką;
- užsienio valiutos riziką;
- kainos riziką.

Rinkos rizika kyla iš palūkanų normos valiutos ir nuosavybės finansinių priemonių, kurios yra veikiamos bendrų ir konkrečių rinkos pokyčių ir rinkos kainų svyravimo laipsnio pokyčių, atvirųjų pozicijų.

i) Palūkanų normos rizika

Palūkanų normos rizika – vertės sumažėjimas dėl palūkanų normos pasikeitimo, kuris vertinamas tiek išskirtinai turto, tiek įsipareigojimų palūkanų normos jautrumo atžvilgiu.

Bendrovė palūkanų normos rizikos valdymo priemones taiko centralizuotai, remdamasi palūkanų normos rizikos poveikio Bendrovės finansiniams rodikliams vertinimu.

Bendrovė neturi reikšmingų su palūkanomis susijusių įsipareigojimų, o didžiausios su palūkanomis susijusios turto dalies palūkanų norma yra fiksuota. Bendroji palūkanų normos rizikos grėsmė mažinama fiksuotųjų pajamų priemonių portfelį derinant prie draudimo įsipareigojimų bendrosios trukmės ir mokėjimų modelio. Bendrovė neturi kintamųjų palūkanų obligacijų. Nors dėl padidėjusios palūkanų normos sumažėja portfelyje esančių fiksuotųjų pajamų vertybinių popierių rinkos vertė, dėl diskontavimo efekto taip pat sumažėja draudimo įsipareigojimų vertė. Todėl Bendrovei paprastai nekyla reikšmingos rizikos, susijusios su palūkanų normomis ir jų svyravimu, atsirandančio dėl Bendrovės su palūkanomis susijusio turto ir įsipareigojimų skirtingų išpirkimo terminų ar palūkanų perkainojimo profilio, daroma įtaka.

ii) Užsienio valiutos rizika

Bendrovė turi turto ir įsipareigojimų užsienio valiuta. Užsienio valiutos rizika – valiutos keitimo svyravimų sukelti finansiniai nuostoliai.

Dalis draudimo rizikos rūšių yra užsienio valiuta. Pagal Bendrovės politiką valiutos rizika apsiriboja žinomais ir numatomais sandoriais užsienio valiuta. Valiutos rizikos valdymas grindžiamas investicijomis į atitinkamas valiutas. Taigi, pelnas ir nuostoliai jautriausiai reaguoja į zlotų kurso pokyčius, kurie vertinami kaip nežymūs. Bendrovė neužsiima jokiais spekuliaciniais sandoriais, galinčiais padidinti valiutos riziką.

iii) Kainos rizika

Kainos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų pokyčiai gali sukelti finansinių priemonių vertės svyravimus; pokyčiai gali turėti įtakos atskiros finansinės priemonės veiksniams ar visų priemonių, kuriomis prekiaujama rinkoje, veiksniams. Kainos rizika atsiranda tuomet, kai Bendrovė pasirenka finansinės priemonės ilgalaikę ar trumpalaikę poziciją.

Kredito rizika

Kredito rizika – nuostolių arba nepalankių finansinės padėties pokyčių rizika, atsirandanti dėl pasikeitusios vertybinių popierių emitentų, verslo partnerių ir skolininkų būklės, pasireiškianti per kontrahentų įsipareigojimų nevykdymą arba per kredito maržos padidėjimą. Kredito rizika valdoma nustatant paskolų vienam subjektui, subjektų grupei, sektoriui ar šaliai apribojimus, diversifikuojant turtą ir finansinių priemonių portfelį, perdraudžiant finansų draudimo portfelį ir taikant kitas priemones.

i) Finansinių investicijų valdymas

Siekdama valdyti kredito riziką, Bendrovė didžiąją dalį savo investicijų skiria aukšto reitingo rinkoms ir investicijoms.

ii) Perdraudimas

Bendrovė įsigyja perdraudimą siekdama apsaugoti Bendrovės įstatinį kapitalą, todėl perdraudimas yra tiek rizikos, tiek kapitalo valdymo įrankis. Perdraudimui analizuoti ir įsigyti naudojami tokie patys modeliai ir metodika kaip ir vidinio, rizika paremto kapitalo paskirstymo įvertinimui.

Siekdama valdyti riziką, Bendrovė yra patvirtinusi perdraudimo programą, nustatančią perdraudimo principus ir perdraudikų atrankos kriterijus. Administracija perdraudimo programą peržiūri bent vieną kartą per metus ir atlieka reikalingus pakeitimus. Bendrovės perdraudimo programą visų pirma sudaro neproporcinis perdraudimas. Su perdraudimo programa susiję sprendimai priimami remiantis padėties analize, išmokėjimų istorija, modelio įgyvendinamumu ir Bendrovės kapitalizacija. Bendrovė bendradarbiauja su pirmaujančiomis perdraudimo bendrovėmis, taip pat su savo patronuojančiąja įmone „Gjensidige Forsikring“.

Koncentracijos rizika – rizikos susitelkimas, dėl kurio galimi nuostoliai, keliantys grėsmę Bendrovės mokumui ir finansinei būklei, esminių nuostolių atsiradimo galimybė dėl pernelyg didelių, viršijančių Bendrovės nustatytas ribas pozicijų į vieną subjektą ar kapitalo grupę. Koncentracijos rizika laikoma pagrindinių rizikų sudėtine dalimi ir kaip atskira rizikos kategorija vertinama ir valdoma pagrindinėse rizikos rūšyse (draudimo, rinkos ir kredito).

Likvidumo rizika – rizika, kad Bendrovė nesugebės laiku įvykdyti

savo finansinių įsipareigojimų ir (arba), siekdama įvykdyti įsipareigojimus, gali būti priversta parduoti finansinį turtą ir dėl likvidumo rinkoje stokos patirs nuostolių. Valdydama likvidumo riziką Bendrovė siekia užtikrinti Bendrovės finansinių įsipareigojimų įvykdymą laiku bei efektyviai panaudoti likvidžias lėšas. Likvidumo rizikai valdyti Bendrovė naudoja pinigų srautų metodą, kuris yra grindžiamas pinigų srautų planavimu bei prognozavimu. Bendrovė yra nustačiusi likvidumo valdymo tvarką, kurioje apibrėžtos atsakomybė, kontrolės priemonės, ataskaitų teikimas ir rizikų ribos, taikomos. Šia tvarka vadovaujamosi valdant likvidumą ir ji yra tvirtinama kaip investavimo strategijos dalis.

Operacinė rizika – tai rizika patirtų tiesioginių ir netiesioginių nuostolių dėl netinkamų ar neveikiančių vidaus procesų, sistemų, technologijų, darbuotojų veiksmų ar išorės veiksnių. Operacinės rizikos valdymas yra nenutrūkstamas procesas, kurio metu valdoma operacinė rizika, būdinga visiems Bendrovės produktams, veiklai, procesams ir sistemoms, kurie Bendrovei yra reikšmingi, įskaitant tokias sritis kaip esminių arba svarbių Bendrovės funkcijų ar veiklos perdavimas paslaugų teikėjui pagal sutartį, naujo produkto ar paslaugos diegimas, Bendrovės informacinių sistemų funkcionavimas. Bendrovė, valdydama operacinę riziką, atsižvelgia į vidinius ir išorinius veiksnius, galinčius sukelti operacinę riziką. Bendrovės operacinės rizikos valdymo priemonės nukreiptos į rizikos išvengimą, sumažinimą, perdavimą ir (arba) prisiėmimą, įvertinant jų poveikį Bendrovės nustatytų tikslų įgyvendinimui, veiklos tęstinumui, atsižvelgiant į riziką mažinančių priemonių sąnaudas bei jų efektyvumą. Pagrindinis operacinės rizikos valdymo tikslas yra tobulinti Bendrovės procesus siekiant sumažinti operacinės rizikos pasireiškimo galimą poveikį iki toleruojamo. Bendrovėje taikomos operacinės rizikos mažinimo priemonės: kontrolės procedūrų diegimas, įgaliojimų apribojimas, keturių akių principo taikymas, funkcijų / pareigų atskyrimas, automatizavimas ir kitos organizacinės ir techninės priemonės.

Operacinės rizikos incidentai registruojami Operacinės rizikos incidentų registre, kai Bendrovės darbuotojas pastebi tokius incidentus.

Periodinį rizikos valdymo sistemos efektyvumą vertina nepriklausoma Vidaus audito tarnyba atlikdama rizikos valdymo sistemos efektyvumo auditą.

Tvarumo rizika (įskaitant klimato riziką) – tai aplinkosaugos, socialinis ar valdysenos sąlygotas įvykis ar sąlyga, kurie (jeigu įvyksta ar susidaro), gali turėti faktinę ar potencialią neigiamą įtaką investicijos arba įsipareigojimo vertei (žr. Direktyvą „Mokumas II“).

Atsižvelgdami į ESG, su klimato kaita susijusių rizikų ir siekdami vykdyti tvarią ekonominę veiklą, Bendrovė pritaiko atitinkamus produktus ir paslaugas pagal tvaraus tiesioginio draudimo kriterijus.

Bendrovei taikomi šie ES taksonomijos kriterijai, kuriuos Bendrovė atitiks imdamasi atitinkamų priemonių:

- nustatydama kainas „Gjensidige“ remiasi į ateitį orientuotu klimato kaitos rizikos modeliu;
- bendradarbiaudama su „Gjensidige“ grupe Bendrovė ketina toliau naudoti šiuos modelius ir scenarijus, kad galėtų sukurti geriausią įmanomą kainodaros pagrindą.

Kai kurie Bendrovės draudimo produktai apima paskatas už žalos prevencijos priemonių naudojimą.

V. PASTABOS

1. Ilgalaikis materialus ir nematerialusis turtas

Toliau pateikiamas nematerialiojo turto, nekilnojamojo turto ir įrangos judėjimas per laikotarpį, pasibaigusį 2025 m. birželio 30 d.

Straipsniai (tūkst. eurų)	Nematerialusis turtas	Nekilnojamas turtas	Kitas ilgalaikis turtas	Iš viso
Įsigijimo vertė				
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	12 124	90	4 202	16 416
Įsigytas turtas	555	-	152	707
Perleistas turtas (-)	-	-	(147)	(147)
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	12 679	90	4 207	16 976
Įsigytas turtas	254	-	49	303
Perleistas turtas (-)	-	(1)	(40)	(41)
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	12 933	89	4 216	17 238
Perkainojimas				
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	-	22	-	22
Perkainojimo rezultato pokytis per-	-	(1)	-	(1)
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	-	21	-	21
Perkainojimo rezultato pokytis per-	-	-	-	-
leidus turtą +/(-)	-	-	-	-
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	-	21	-	21
Sukauptas nusidėvėjimas				
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	8 387	48	3 247	11 682
Priskaičiuota per metus	1 065	1	464	1 530
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turtą (-)	-	-	(143)	(143)
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	9 452	49	3 568	13 069
Priskaičiuota per metus	512	1	166	679
Atstatytas nusidėvėjimas nurašius turtą (-)	-	(1)	(39)	(40)
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	9 964	49	3 695	13 708
Grynoji balansinė vertė				
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	3 227	62	639	3 928
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	2 969	61	521	3 551

2. Finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje

Tūkst. eurų	Finansinės priemonės tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje (FVTPL)
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	138 282
Įsigytas turtas	119 417
Perleistas turtas	(113 944)
Vertės padidėjimas (sumažėjimas)	4 865
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	148 620
Įsigytas turtas	1 995
Perleistas turtas	(1 068)
Vertės padidėjimas (sumažėjimas)	2 515
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	152 062

Vertinimo hierarchija 2025 m.

Tūkst. eurų	1 lygis	2 lygis	Iš viso
Finansinės priemonės, vertinamos tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje	152.062	-	152.062

Vertinimo hierarchija 2024 m.

Tūkst. eurų	1 lygis	2 lygis	Iš viso
Finansinės priemonės, vertinamos tikrąja verte pelno (nuostolių) ataskaitoje	148 620	-	148 620

3. Kitos gautinos sumos

Kitos gautinos sumos 2025 m. birželio 30 d. duomenimis:

Straipsniai (tūkst. eurų)	2025-06-30	2024-12-31
Tarpininkų skolos	1 629	1 498
Kitos gautinos sumos	393	437
Iš viso	2 022	1 935

4. Pinigai ir pinigų ekvivalentai

Straipsniai (tūkst. eurų)	2025-06-30	2024-12-31
Einamosios banko sąskaitos	6 742	7 632
Iš viso	6 742	7 632

2025 m. birželio 30 d. duomenimis, AB „SEB bankas“ deponuoti pinigai banko sąskaitose už išduotas garantijas sudarė 27 tūkst. Eur (2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis – 57 tūkst. Eur).

5. Įstatinis kapitalas

Bendrovės įstatinis kapitalas padalytas į 7 623 384 paprastąsias akcijas, kurių kiekvienos nominalioji vertė yra 7,37 euro. 2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, visos akcijos buvo visiškai apmokėtos.

	2025-06-30		2024-12-31	
	Suma	Tūkst. eurų	Suma	Tūkst. eurų
Balsavimo teisę suteikiančios paprastosios akcijos	7 623 384	56 184	7 623 384	56 184

Bendrovės akcininkai	2025-06-30		2024-12-31	
	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc	Akcijų skaičius	Įstatinio kapitalo dalis, proc
„Gjensidige Forsikring“	7 623 384	100	7 623 384	100
Iš viso	7 623 384	100	7 623 384	100

Pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą draudimo bendrovės įstatinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 1 mln. eurų. 2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė tenkino šį reikalavimą.

6. Draudimo sutarčių įsipareigojimai

2025 m. išduotų draudimo sutarčių likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo ir patirtų žalų įsipareigojimo suderinimas:

Tūkst. eurų	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Busimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	Iš viso
Draudimo sutarčių įsipareigojimų likutis ataskaitinio laikotarpio pradžioje	50 947	1 268	66 751	4 053	123 019
Draudimo pajamos	(78 991)				(78 991)
Patirtos žalos			48 799	816	49 615
Kitos patirtos draudimo paslaugų sąnaudos			20 323	-	20 323
Sąnaudų pokytis dėl praėjusių metų įvykių – LIC koregavimas			156	(1 552)	(1 396)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai		325			325
Draudimo finansinės sąnaudos pelno (nuostolių) ataskaitoje			(95)	9	(86)
Pelno (nuostolių) ataskaitos pokytis iš viso	(78 991)	325	69 183	(727)	(10 210)
Gautos įmokos	77 602	1			77 603
Apmokėtos žalos			(53 847)	(1)	(53 848)
Apmokėtos išlaidos			(20 323)		(20 323)
Pinigų srautų iš viso	77 602	1	(74 170)	(1)	3 432
Draudimo įsipareigojimų likutis ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	49 558	1 594	61 764	3 325	116 241

2024 m. išduotų draudimo sutarčių likusios draudimo apsaugos įsipareigojimo ir patirtų žalų įsipareigojimo suderinimas:

Tūkst. eurų	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Būsimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	Iš viso
Draudimo sutarčių įsipareigojimų likutis ataskaitinio laikotarpio pradžioje	48 876	1 836	66 785	4 699	122 196
Draudimo pajamos	(158 874)	-	-	-	(158 874)
Patirtos žalos	-	-	107 859	1 192	109 051
Kitos patirtos draudimo paslaugų sąnaudos	-	-	42 193	-	42 193
Sąnaudų pokytis dėl praėjusių metų įvykių – LIC koregavimas	-	-	8 803	(1 975)	6 828
Nuostolingų sutarčių nuostoliai	-	(568)	-	-	(568)
Draudimo finansinės sąnaudos pelno (nuostolių) ataskaitoje	-	-	2 373	137	2 510
Pelno (nuostolių) ataskaitos pokytis iš viso	(158 874)	(568)	161 228	(646)	1 140
Gautos įmokos	160 945	-	-	-	160 945
Apmokėtos žalos	-	-	(119 069)	-	(119 069)
Kitos draudimo paslaugų sąnaudos	-	-	(42 193)	-	(42 193)
Pinigų srautų iš viso	160 945	-	(161 262)	-	(317)
Draudimo įsipareigojimų likutis ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	50 947	1 268	66 751	4 053	123 019

7. Perdraudimo sutarčių turtas

2025 m. išduotų perdraudimo sutarčių turto suderinimas rodo turtą, skirtą likusiai draudimo apsaugai perdraudimo dalyje, ir turtą, skirtą patirtoms žaloms perdraudimo dalyje:

Tūkst. eurų	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Busimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	Iš viso
Perdraudimo sutarčių turto likutis ataskaitinio laikotarpio pradžioje	1 442	-	19 770	1 272	22 484
Sumokėtos perdraudimo įmokos	(3 709)				(3 709)
Iš perdraudėjų išieškotos sumos už patirtas žalas			79	4	83
Perdraudimo komisiniai			109		109
Atsiperkamųjų verčių pokyčiai, susiję su praeityje suteiktomis paslaugomis, – LIC koregavimas			(526)	(528)	(1 054)
Perdraudimo finansinės sąnaudos pelno (nuostolių) ataskaitoje			(38)	3	(35)
Pelno (nuostolių) ataskaitos pokytis iš viso	(3 709)	-	(376)	(521)	(4 606)
Sumokėtos įmokos	6 471				6 471
Išieškotinos žalos			(4 424)		(4 424)
Gauti perdraudimo komisiniai mokesčiai			(109)		(109)
Pinigų srautų iš viso	6 471		(4 533)		1 938
Perdraudimo sutarčių turto likutis ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	4 204	-	14 861	751	19 816

2024 m. išduotų perdraudimo sutarčių turto suderinimas rodo turtą, skirtą likusiai draudimo apsaugai perdraudimo dalyje, ir turtą, skirtą patirtoms žalomis perdraudimo dalyje:

Tūkst. eurų	Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC)		Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC)		
	Išskyrus nuostolio komponentą	Nuostolio komponentas	Busimųjų pinigų srautų dabartinės vertės įvertinimai	Rizikos korekcija	Iš viso
Perdraudimo sutarčių turto likutis ataskaitinio laikotarpio pradžioje	1 323	-	21 542	1 547	24 412
Perdraudimo įmokos	(8 627)	-	-	-	(8 627)
Iš perdraudėjų išieškotos sumos už patirtas žalas	-	-	4 152	43	4 195
Perdraudimo komisiniai	-	-	364	-	364
Atsiperkamųjų verčių pokyčiai, susiję su praeityje suteiktomis paslaugomis, – LIC koregavimas	-	-	7 411	(361)	7 050
Perdraudimo finansinės sąnaudos pelno (nuostolių) ataskaitoje	-	-	734	43	777
Pelno (nuostolių) ataskaitos pokytis iš viso	(8 627)	-	12 661	(275)	3 759
Sumokėtos įmokos	8 746	-	-	-	8 746
Išieškotinos žalos	-	-	(14 069)	-	(14 069)
Gauti perdraudimo komisiniai mokesčiai	-	-	(364)	-	(364)
Pinigų srautų iš viso	8 746	-	(14 433)	-	(5 687)
Perdraudimo sutarčių turto likutis ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	1 442	-	19 770	1 272	22 484

8. Kiti įsipareigojimai

Straipsniai (tūkst. eurų)	2025-06-30	2024-12-31
Įsipareigojimai klientams	2 987	2 962
Atlyginimai ir kt	949	549
Iš viso	3 936	3 511

9. Atidėjiniai

Straipsniai (tūkst. eurų)	Restruktūrizacija	Priedai darbuotojams	Iš viso
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	339	1 331	1 670
Nauji atidėjiniai	130	2 489	2 619
Sumažinta	(45)	-	(45)
Perklasifikuota	-	45	45
Per metus panaudoti atidėjiniai	(424)	(923)	(1 347)
Likutis 2024m. gruodžio 31 d.	-	2 942	2 942
Nauji atidėjiniai	-	887	887
Per metus panaudoti atidėjiniai	-	(1 575)	(1 575)
Likutis 2025m. birželio 30 d.	-	2 254	2 254

Restruktūrizavimo atidėjiniai

2024 m. Bendrovė įsipareigojo laikytis Bendrovės veiklos restruktūrizavimo plano, kad būtų pasiekta geriausių rezultatų. Paskelbus planą, Bendrovė pripažino 130 tūkst. eurų atidėjinį numatytoms restruktūrizacijos sąnaudoms, įskaitant išmokas nutraukus darbo sutartis. Išlaidos apskaičiuotos remiantis susijusių sutarčių nuostatomis. Per metus buvo panaudotas 424 tūkst. eurų atidėjinys. Likusi suma buvo perklasifikuota į priedus darbuotojams.

Priedai darbuotojams

Priedai darbuotojams kaupiami pagal Bendrovėje patvirtintą motyvacijos sistemą.

10. Draudimo pajamos

Šalis, kurioje buvo sudaryta draudimo sutartis	Draudimo pajamos (tūkst. eurų)	
	2025 m.	2024 m.
Lietuvos Respublika	47 708	46 587
Kitos ES šalys	31 283	30 149
Iš viso	78 991	76 736

11. Sandoriai su susijusiomis šalimis

Susijusiomis šalimis laikomi Bendrovės akcininkas, jos patronuojamosios įmonės, Valdybos ir Stebėtojų tarybos nariai, jų artimi giminaičiai bei įmonės, kuriose jie turi reikšmingą įtaką arba kontrolę.

Visi valdybos nariai, išskyrus Aysegül Cin, yra „Gjensidige Forsikring“ ASA (toliau – Grupė) darbuotojai.

Per finansinį laikotarpį Bendrovė turėjo sandorių su šiomis susijusiomis šalimis: „Gjensidige Forsikring“ ASA, „Gjensidige Business Services“ ASA ir UAB „Redgo Lithuania“.

12. Norminių aktų laikymasis

2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė atitiko Lietuvos Respublikos teisinius reikalavimus, kurie taikomi draudimo bendrovių investicijų struktūrai.

2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. duomenimis, Bendrovė atitiko kapitalo reikalavimus, įskaitant direktyvos „Mokumas II“ ir akcinio kapitalo reikalavimus.

13. Naudojimo teise valdomas turtas ir nuomos įsipareigojimai

„Gjensidige“ pripažįsta savo nuomos įsipareigojimus pagal likusių nuomos mokėjimų dabartinę vertę, diskontuotą naudojant nuomininko papildomą skolinimosi normą pradinės paraiškos pateikimo dieną, taip pat susijusio naudojimo teise valdomo turto pripažinimą iki sumos, atitinkančios nuomos įsipareigojimą.

„Gjensidige“ vertina per finansinį laikotarpį sudarytas nuomos sutartis, siekdama nustatyti, ar jos atitinka 16-ojo TFAS naudojimo teise valdomo turto kriterijus. Vertinant nuomą, nustatomas nuomojamas turtas, už naudojimąsi turtu mokamas atlygis, pagal sutartį suteikta teisė valdyti turto naudojimą ir teisė gauti visą ekonominę naudą iš jo naudojimo per tam tikrą laikotarpį.

Naudojimo teise valdomas turtas

Tūkst. eurų	Žemė ir pastatai	Iš viso
Savikaina 2024 m. sausio 1 d.	7 707	7 707
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	440	440
Savikaina 2024 m. gruodžio 31 d.	8 147	8 147
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	204	204
Savikaina 2025 m. birželio 30 d.	8 351	8 351
Nusidėvėjimas 2024 m. sausio 1 d.	(4 293)	(4 293)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(961)	(961)
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	277	277
Nusidėvėjimas 2024 m. gruodžio 31 d.	(4 977)	(4 977)
Nusidėvėjimo sąnaudos per laikotarpį	(484)	(484)
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	(8)	(8)
Nusidėvėjimas 2025 m. birželio 30 d.	(5 469)	(5 469)
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	3 170	3 170
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	2 882	2 882

Nuomos įsipareigojimai

Tūkst. eurų	Žemė ir pastatai	Iš viso
Likutis 2024 m. sausio 1 d.	3 503	3 503
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	719	719
Mokėjimai	(1 016)	(1 016)
Palūkanų sąnaudos	69	69
Likutis 2024 m. gruodžio 31 d.	3 275	3 275
Sutarčių sąlygų pokyčiai (+/-)	187	187
Mokėjimai	(497)	(497)
Palūkanų sąnaudos	31	31
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	2 996	2 996

14. Neapibrėžtumai ir įsipareigojimai

Teisminiai ginčai. 2025 m. birželio 30 d. ir 2024 m. gruodžio 31 d. Bendrovė nedalyvavo jokiose teisminėse procedūrose, kurios, vadovybės nuomone, turėtų reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

15. Įvykiai po finansinės būklės ataskaitos sudarymo

Nuo 2025 m. birželio 30 d. iki finansinių ataskaitų išleidimo datos nebuvo įvykių, kurie galėtų turėti reikšmingos įtakos finansinėms ataskaitoms.

Finansinės ataskaitos buvo pasirašytos Bendrovės vadovybės vardu 2025 m. rugpjūčio 1 d.

Aki Sanne
Generalinis direktorius

Jolanta Markelienė
Vyriausioji buhalterė

Jurgis Navikas
Vyriausiasis aktuaras